

Índex

1. Resum.....	3
2. Introducció	4
3. Marc teòric	
3.1 Art conceptual.....	6
3.2 Referents	
3.2.1 Christo i Jeanne-Claude (Land Art)	29
3.2.2 Nils Udo (Land Art)	30
3.2.3 Emma Hack (Body Art)	31
3.2.4 Videoart	33
3.3 Anàlisi d'obres	
3.3.1 Model d'anàlisi	34
3.3.1.1 Christo i Jeanne-Claude (Land Art)	35
3.3.1.2 Nils Udo (Land Art)	37
3.3.1.3 Emma Hack (Body Art)	39
3.3.1.4 Videoart.....	40
4. Experimentació	
4.1 Body Art.....	42
4.2 Performance	42
4.3 Videoart	43
4.4 Land Art.....	44
4.5 Fotografia (realista).....	45
4.6 Pintura (realista)	46
5. Qüestionaris	
5.1 Model enquesta Art Conceptual.....	47
5.2 Resultats de l'enquesta.....	48

6. Influència de l'art conceptual en el nostre entorn	58
6.1 Model d'entrevista	59
6.2 Resultat d'entrevista Gerard Moliner.....	60
7. Conclusions.....	64
8. Bibliografia i Webgrafia.....	66

1.RESUM

Actualment l'art conceptual és un art que atreu mirades, per la seva excentricitat en alguns casos o tan sols per la originalitat. Nosaltres hem volgut encarar el nostre treball cap aquest art ja que ens atreia molt el tema i expandir les nostres inquietuds artístiques.

Nils Judo (Land art), Emma Hack (Body art), Christo and Jeanne-Claudde (Performance) i John Landis (Videoart) són els autors que ens han servit de referents alhora de fer la part de l' experimentació. Per exemple l'Emma Hack ens ha influenciat sobretot en els seus estampats florals, els quals hem utilitzat per a fer l'obra del Body art.

Pensem que la incidència d'aquest art en la nostra comarca és molt petita. Hi ha un espai que es diu "L'Aparador" on s'han fet diverses exposicions d'art conceptual, tot i que no són moltes les que s'han dut a terme.

Considerem que cada persona pot interpretar l'art conceptual de diferents maneres, segons la seva visió de l'art. Per això hem fet una part d'enquestes on hem pogut comprovar els diversos punts de vista de la gent segons els seus estudis, edat i sexe. Gràcies als enquestats hem trobat tota mena de conclusions, com per exemple que les noies es decanten més aviat cap al body art, mentre que els nois cap al videoart. També pensem que l'edat és un factor molt important a l'hora de triar les respostes, ja que hem trobat resultats totalment oposats.

Creiem que aquest treball ens ha ajudat a l'hora d'expandir els nostres coneixements artístics i conèixer una mica el procediment que s'ha de seguir per a dur a terme alguna d'aquestes modalitats. Per crear art no sempre hem de ser nosaltres els creadors sinó que també el podem transmetre.

2. INTRODUCCIÓ

2.1 MOTIVACIONS

Vam triar fer aquest treball perquè l'any passat ens vam introduir en l'art conceptual i alguns artistes ens van cridar l'atenció, així doncs ens agradaria aprofundir els nostres coneixements i investigar els seus efectes al nostre entorn, proposant-nos algunes preguntes com: Quina opinió en té la gent del nostre entorn sobre aquest art ? Quin grau d'influència té ? És gaire conegut ? L'entenen? El consideren art ?

2.2 OBJECTIUS

Els objectius del nostre treball son:

- Conèixer amb més detall l'art conceptual.
- Analitzar i classificar les seves obres.
- Experimentar amb les diferents modalitats d'aquest art: (Land Art, Body Art, Performance i Vídeo Art), fotografia i pintura convencional amb un mateix concepte: la vida.
- Conèixer l'opinió i l'experiència d'alguns artistes locals.
- Fer un estudi de la opinió de la població sobre l'art modern.
- Descobrir la incidència de l'art conceptual i l'opinió sobre aquest en el nostre entorn.

2.3 METODOLOGIA

És un treball descriptiu i de catalogació de l'art conceptual amb un model d'anàlisi d'obres d'art que hem creat. Aquest model consta de l'explicació de les obres segons la identificació (títol, material, suport, tècnica i mides), la conservació, el context històric, la ubicació, l'època, les característiques, les observacions i el tractament temàtic.

A continuació intentarem definir el concepte de vida a partir de l'experimentació creant varies obres de modalitats de l'art conceptual diferents, que explicarem .

Per a poder saber el grau d'acceptació de les diferents mostres, realitzarem una enquesta a la població de la Seu d'Urgell. L'enquesta estarà formada per una sèrie de preguntes que la gent haurà de respondre; començarà preguntant el sexe, l'edat i els estudis (que estaran dividits en quatre modalitats); seguidament la resta des les preguntes estaran relacionades amb les obres per conèixer l'opinió que causen, el seu impacte i quina modalitat coneixen més. Per a poder fer això compararem l'art conceptual amb l'art més convencional.

Per a conèixer la incidència d'aquest tipus d'art en la nostra ciutat, realitzarem una entrevista a un artista local, la qual estarà dividida en dos parts: la primera part amb preguntes personals com l'edat, el llocs de naixement els estudis entre altres i la segona part amb preguntes relacionades amb l'experiència de cada artista amb l'art conceptual.

2.4 ESTRUCTURA

Aquest treball l'anomenem, VIDART, i consta d'una part teòrica on es troba informació sobre l'art conceptual amb uns referents i un anàlisi d'obres. Seguidament hi ha l'experimentació que consta d'obres realitzades per nosaltres i després realitzarem les enquestes amb els resultats d'aquestes, les entrevistes i en traurem una conclusió.

3. MARC TEÒRIC

3.1 ART CONCEPTUAL

L'Art Conceptual va aparèixer a finals dels anys seixanta precedit pel Dadaisme, Vanguardia dels anys vint. Marcel Duchamp és considerat el propulsor gràcies al seu treball "ready-made" que donava la idea de treballar amb objectes d'ús comú però també afirmava que el concepte era més important que l'objecte. Així doncs, aquest art també és conegut com Art Idea ja que prioritza el concepte i la idea vers l'objecte. S'aparta del concepte d'art tradicional i utilitza mètodes inusuals per presentar la idea com la fotografia, vídeos, documents escrits, gravacions, materials efímers, etc.

L'Art Conceptual, però, també dóna importància al procés ideològic que ha comportat la representació de la idea com: els esbossos, apunts, o maquetes que també acostumen formar part de l'exposició com a part de l'obra.

Molts artistes han descrit l'Art Conceptual segons el seu punt de vista, com per exemple Sol Lewitt i Lygia Clark que planteja que la realització de l'obra és una cosa superficial, l'important és el procés, el plantejament i les decisions preses. Un altre exemple d'Art Conceptual podria ser Joseph Kosuth, d'Estats Units, amb la seva obra "una i tres cadires" de 1965. L'obra consisteix en una cadira plegable de fusta, una fotografia i una ampliació fotogràfica de la definició de cadira. Amb això l'artista buscava que el públic contestés si la identitat de l'objecte es troba en el mateix objecte, en la representació o en la descripció verbal, si es pot descobrir, i si pot ser en tots, en algun o en cap.

Normalment les obres conceptuals no són exposades al museus ni en galeries a causa de les seves dimensions o pel seu estat efímer, per això en alguns casos s'exposa un reportatge fotogràfic o de vídeo.

En relació a la societat podem dir que l'art conceptual s'oposa a la burgesia i al consumisme ja que considera que l'obra no pertany a ningú, no té propietari, i que és una forma d'expressió que no pretén un estímul òptic, sinó invitar a l'espectador en el procés intel·lectual que s'ha fet.

Aquest art es ramifica en varis moviments com el Body Art o el Land Art. Alguns són molt semblants amb petites variacions però d'altres utilitzen un lloc de treball i un suport diferent, cadascun amb les seves característiques.

Moviments de l'Art Conceptual:

Action Painting

L'Action Painting sorgeix en el segle XX als Estats Units dins del corrent pictòric de l'*expressionisme abstracte*. Intenta expressar, mitjançant el color i la matèria del quadre, sensacions com el moviment, la velocitat i l'energia.

La pintura és esquitxada o vessada de forma sistemàtica i espontània per part de l'artista a mida que va creant la seva obra, així aconsegueix plasmar les seves idees i conceptes abstractes.

També és l'expressió de la personalitat i els sentiments de l'artista, d'una manera primària, bàsica i espontània. Es refusen els esbossos, esquemes o composicions de les seves obres, i simplement es dedica a esquitxar o tirar pintura sobre els llenços d'una forma enèrgica i acolorida.

Jackson Pollock va ser el màxim exponent d'aquest art, però també va ser qui va inventar la tècnica del dripping una variació que consisteix a posar la tela al terra i abocar, degotar o tirar la pintura sobre ella. Pollock utilitzava per això cubs foradats, pals, pinzells i tota mena d'objectes, i de vegades també afegia sorra, fragments de vidre i altres elements a la mescla.

Jackson Pollock

Accionisme

L'Accionisme va sorgir a la Viena dels anys 60. Volia trencar les regles i les bases morals de la cultura establerta en aquell moment (actuacions públiques amb vocació transgressora, violentes i amb un tema sexual).

L'Accionisme substitueix l'objecte com a mitjà d'expressió, per el propi cos, que el transforma en aquest amb la seva incapacitat per perdurar en el temps i la impossibilitat de col·leccionar. S'utilitza molt per a fer crítiques o manifestacions a algunes accions socials tal o fan, per exemple, el grup The Guerrilla Girls on denuncien la discriminació sexual i racial mitjançant l'humor i la ironia, posant sobre les dones grans caps de goril·les.

Hi ha un altre tipus d'Accionisme: l'Accionisme vienès que va sorgir entre 1965 i 1970 a Centrat a Viena. Fou protagonitzat per un nucli nombrós d'artistes preferentment austríacs. Es pot destacar l'obra de Günter Brus, Otto Mühl, Rudolf Schwarzkogler i Herman Nitsch. Intenta reflectir la misèria, la grandesa i l'eloqüència per mitjà de la violència. L'ús d'aquesta, ens portarà fins plantejaments ètics sobre la violència del nostre món.

Creuen que el dolor produït, com en un ritual, tindria en darrer terme un sentit alliberador, catàrtic, purificant i és com una crítica a la religió, a la moral i a la política, manifestada a través de comportaments sadomasoquistes que busquen la revolució.

Utilitza el propi cos com a suport, a través del qual plantegen la negació absoluta de l'estètica, l'artista i de l'art mateix.

*"Die Aktionen" 1962-2003
Featuring Hermann Nitsch*

Aerial Art

L'Aerial Art sorgeix a finals del segle XX gracies a l'adveniment de transport humà, que va permetre punts de vista generals reals de paisatges de grans dimensions. Ja que es basa en la representació artística d'un paisatge aeri.

Les primeres representacions són els mapes.

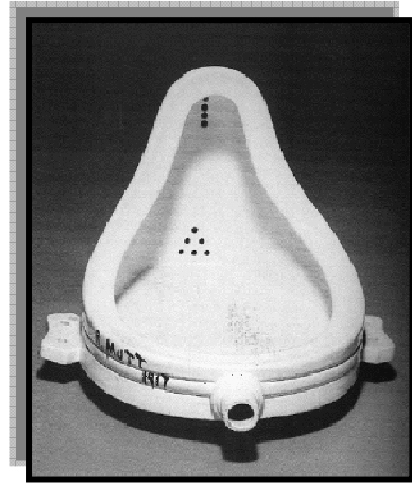

L'art del paisatge aeri inclou pintures i altres arts visuals, sempre que es representin a una distància considerable.

Anti Art

L'Anti Art apareix al segle XX, és un moviment encunyat pel dadaïsta Marcel Duchamp i els seus ready-mades en són els seus primers exemples quan va començar a utilitzar objectes trobats com a art.

Aquest moviment va lligat a les emocions, relacionat estretament amb la creació, que entén la bellesa com aquella qualitat continguda en un objecte que satisfà les necessitats d'un subjecte i s'aplica a una sèrie de conceptes i actituds querebutgen l'art.

"Fountain" Marcel Duchamp,

També rebutja d'individualisme en aquest i suposa una separació entre l'art i la vida, els autors es pregunten si l'art existeix realment. Algunes obres d'art estan creades amb el propòsit de ser destruïdes.

L'Anti Art també es troba en pintures, crèdit (art), esdeveniments, art de Performance i el Body Art.

Art Ambiental

L'Art ambiental es fa servir normalment per a temes que fan referència al medi ambient a través de la investigació de fenòmens naturals, així com pràctiques artístiques indisciplinades, també es fan servir materials naturals com poden ser: fulles, pedres, plomes o altres tipus de materials extrets de la natura.

L'Art Ambiental inclou la fotografia basada en paisatges, dibuixos, llibres, obres, i l'art propi de un lloc; també inclou les conegudes obres verdes que són aquelles que estan fetes amb materials biodegradables o reciclats; la "Eco-escultura" és la que està sensiblement integrada en un hàbitat natural.

Aquest art va sorgir cap als anys seixanta. En les primeres fases va estar relacionat amb l'art d'un lloc concret, el Land Art i l'Art Povera, però sobretot va ser relacionat amb l'escultura.

Chrys Drury va crear una obra titulada "*La roda de la medicina*" que era el fruit d'un passeig diari i meditatiu al llarg d'un any.

L'Art Ambiental és considerat un art que crea consciència sobre la importància de reciclar materials.

Art del comportament

L'Art del comportament té els seus precedents històrics en l'obra de Marcel Duchamp. Pretén expressar les formes de la realitat de manera artística. L'artista passa ràpidament de l'objecte a l'acció i de l'ús de materials duradors a situacions efímeres.

És una recuperació de temàtiques que pertanyen al conjunt de la societat en comptes de a l'artista individual, és a dir que les seves representacions estan dirigides i creades per al públic i no per als propis autors, com per exemple acrobàcies, concerts, teatres...

Aquest art té moltes característiques i semblances amb la Performance.

Body Art

El Body Art és un estil de l'art conceptual de gran rellevància a Europa sobre els anys 1960 i és especialment rellevant a Nova York.

Aquest estil fa servir el cos com a material plàstic, es pinta, es calca, s'embruta... el cos és el llenç o model de treball artístic. Es sol realitzar com a mode d'acció artística amb una documentació fotogràfica o videogràfica posterior. El Body Art es podria dir que és una subcategoria del Performance, perquè els artistes utilitzen el seu propi cos per mostrar les seves idees.

Les formes més comuns en el Body Art són els tatuatges i els pírcings, però hi han altres tipus que inclouen la escarificació, el branding, scalpelling, tatuatges de cos complet i pintura corporal.

L'obra d'aquests artistes tracta temes com la violència, la autoagressió, la sexualitat, l'exhibicionisme o la resistència corporal a fenòmens físics. Així, el cos pot estar transformat per una disfressa, ser utilitzat com a instrument o unitat de mesura, agredit o posat a prova fins als límits del sofriment.

Podem diferenciar en el Body Art una línia més analítica que es practica a Estats Units per artistes com Vito Acconci, Chris Burden o Dennis Oppenheim que posen l'accent en les possibilitats del cos; i una altra més dramàtica, l'europea, representada per Herman Nitsch, Gunter Brus, Rudolph Schwarzkolger o Gina Pane, que incideix en la reelaboració d'arquetips, al costat d'aspectes relacionats amb el travestisme, el tatuatge o la sublimació del dolor.

Com a precursors del Body Art trobem: el dadaisme, el happening i més tard està molt relacionat amb la pràctica de les accions artístiques, el teatre i la dansa.

El Body Art va néixer a les tribus que es pintaven la cara amb elements naturals i practicaven la escarificació. No va ser fins a finals dels anys seixanta que va aparèixer el concepte de Body Art tal i com el coneixem avui.

“Desdunos Artísticos” Lokitxart 2009

La pintura corporal avui coneguda com a Body Art, és practicada en les societats occidentals amb altres objectius sobretot lúdics, artístics i decoratius. El seu caràcter espectacular converteix aquesta activitat en alguna cosa summament valorada a causa de la tècnica en conjunt amb la creativitat dels artistes que la desenvolupen.

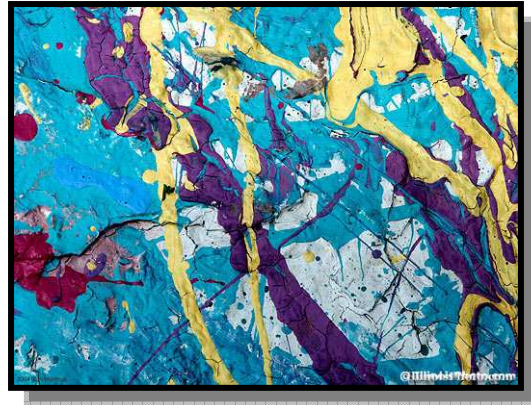
La temàtica de la pintura corporal és summament variada. Dins dels temes preferits podem esmentar els animals: felins (en la majoria dels casos), també serps i aranyes s'integren a figures decoratives moltes vegades abstractes. Un altre dels temes preferit pels artistes és el fantàstic: criatures multicolors, proporcionades d'ales, antenes, arpes recorren els festivals al voltant del món. Es troba també el camuflatge: el cos s'integra al seu medi ambient, arbres, paper o parets decrepites.

En molts països la pintura corporal s'utilitza durant els festejos del Carnestoltes.

Dripping

El Dripping (regalimar o gotejar) és una tècnica pictòrica dins de l'Action Painting que apareix al segle XX al voltant dels anys cinquanta a Estats Units i s'oposa al futurisme, a la Bauhaus i el Cubisme.

La tècnica va ser desenvolupada per Jackson Pollock, que consistia en deixar gotejar pintura i tinta sobre teles de grans dimensions posades al terra o a una paret

Axel Gómez Thierauf

rígida que li permetia moure's pels quatre costats del quadre. Pollock acostumava a utilitzar pots plens de pintura amb forats i els movia deixant gotejar la pintura sobre la tela, però també utilitzava altres materials inusuals com sorra, trossos de vidre i altres objectes. El resultat és una obra totalment abstracta en la qual l'acció de la pintura es fa de manera subconscient. El mateix Pollock diu: “no era una imatge sinó un fet, una acció”. També cal dir que el Dripping va ser el propulsor de l'Expressionisme Abstracte.

A part Jackson Pollock també va inventar altres tècniques com la de “All-over” que consisteix en no deixar cap espai buit sense cobrir.

Ep Art (Epidermal Art)

Ep Art va aparèixer al segle XX dins de l'Art Conceptual, influenciat per Underground i relacionat amb el Body Art.

És una pràctica més aviat ideològica que no pas estètica i es basa en el plantejament i en la defensa de la llibertat individual i el retorn a les tribus primitives.

Es realitza en moments molt específics com els *happenings*, això comporta que no podem conèixer

autors o exemples concrets però sí que podem recordar moments històrics com *Frasn Festivals* de músics pop o jornades del nou teatre (Avignon). Aquesta pràctica és realitzada especialment per grups de gent com els hippies.

Fluxus

Fluxus va tenir el seu moment més actiu entre la dècada dels seixanta i els setanta del segle XX. Es va declarar en contra del tractament de l'objecte artístic tradicional com una mercaderia i per això es considera com Anti Art. Fluxus va ser informalment organitzat el 1962 per George Maciunas i va tenir expressions als Estats Units, a Europa i a Japó.

És una xarxa internacional d'artistes, compositors i dissenyadors coneguts per les seves barreges de mitjans i disciplines artístiques, com el Videoart, la música, la literatura, la Performance, l'arquitectura i el disseny, entre d'altres.

"Fluxus" Adolfo Vásquez Rocca

Fluxus no es basa en la idea de l'avantguarda com una renovació lingüística, sinó que vol l'adopció de diferents materials de diversos camps. Alguns dels primers integrants foren Joseph Beuys, Dick Higgins, Nam June Paik, Wolf Vostell, La Monte Young i Yoko Ono i van explorar l'espai entre les *performances* i l'art, entre la música experimental i el cinema.

Funk Art

Funk Art és un moviment artístic que s'inicia als anys seixanta especialment a Estats Units com a resposta del Pop Art i de l'Expressionisme Abstracte, amb influència del dadaisme i el surrealisme. S'inspira en la cultura popular i utilitza la barreja aleatòria de materials i tècniques diferents. Una de les seves característiques és l'aprofitament de materials en desús.

El seu nom ve del terme musical "funky" que significa passional, sensual i extravagant.

Els autors tracten les obres amb ironia, satírica i referents autobiogràfics per a provocar l'espectador. Pretén criticar la societat especialment la vida de la burgesia.

Els artistes que destaquen en el Funk Art son Robert Hudson, Roy de Forest, William Wiley, Nutt Santiago, Conner i Gladys Nilsson

Happening

La proposta original del Happening artístic té la finalitat de produir una obra d'art que no es focalitzi en els objectes, sinó en l'esdeveniment a organitzar i la participació del públic per a que deixin de ser subjectes passius i formin part de una representació col·lectiva.

És molt comú confondre el Happening amb la coneguda Performance, la diferencia és que el Happening és improvisat.

Publicado por Diego Malagon

Normalment els Happenings es solen dur a terme en llocs públics com un gest de sorpresa en la quotidianitat.

El Happening va sorgir cap al 1950 caracteritzat per la participació dels espectadors. Els primers happenings van sorgir amb Alejandro Jodorowsky que és considerat el primer happening pròpiament dit amb l'obra "Theater Peace N°1" realitzada per Jonh Cage. Aquest autor va ser qui va ensenyar a molts alumnes seus aquest tipus d'art.

Instal·lació Artística

La Instal·lació Artística és un gènere de l'art contemporani que va començar a prendre un gran impuls a partir de la dècada de 1970. Les instal·lacions incorporen qualsevol mitjà per crear una experiència conceptual en un ambient determinat. Els artistes de les instal·lacions utilitzen directament l'espai de les galeries d'art.

Molts troben l'origen d'aquest art en artistes com Marcel Duchamp i l'ús d'objectes quotidians donant-li un valor de obra artística, més que una apreciació de la escultura tradicional que es basa en el treball artístic. La intenció de l'artista és primordial en cada instal·lació, degut a la seva connexió amb l'art conceptual, el qual es una nova separació de la escultura tradicional.

Pot incloure qualsevol material, tal materials naturals com els nous mitjans de comunicació.

Land Art

Land Art significa art de la terra i va sorgir entre la dècada dels anys seixanta i setanta al nord d'Amèrica, les primeres obres es van realitzar en els deserts de l'oest d'Estats Units. Al igual que altres moviments artístics que van aparèixer en la mateixa època, fa un trencament amb els models tradicionals (l'ús del quadre, escultures, pinzells...) i passa a utilitzar materials de la natura com la fusta, la pedra, els metalls i la sorra, entre molts altres. El seu lloc de treball és a l'exterior i el seu suport el paisatge.

La intenció de l'artista és modificar i/o alterar el paisatge per poder transmetre una idea a l'observador. En algunes ocasions l'artista dissenya l'obra per a que evolucioni, és a dir l'obra no sempre serà igual, amb el pas del temps l'obra pot ser modificada per la natura aconseguint un resultat diferent a l'inicial. Normalment aquestes obres són de grans dimensions i acostumen a ser efímeres per diversos motius: al estar a l'exterior estan exposades als efectes naturals com l'erosió del vent, la pluja o la neu, o perquè el propi artista desmunta l'obra.

"Spiral Jetty" Robert Smithson

Així doncs les obres de Land Art no són exposades als museus ni en galeries però si que s'exposa la documentació escrita i digital (fotografia i vídeo) encara que per poder veure l'obra s'ha d'anar al lloc on està situada.

Un obra de Land Art pot ser realitzada de moltes maners, tant foradant el terra com embolcallant pedres, com pintar arbres, com tenyir amb colorant l'aigua d'un riu, també és pot col·locar pedres d'una forma determina per aconseguir una forma, jugar amb l'ombra d'uns pals o caminar molts cops per un lloc per marcar un camí,

Els artistes més destacats son: Michael Heizer, Dennis Oppenheim, Walter de Maria que realitza obres amb base simbòlica i mitològica; Christo & Jeanne-Claude que es caracteritzen per embolcallar edificis o tapar amb teles llocs naturals com rius; Richard Long Eduardo Sanguinetti caracteritzat per a utilitzar el Land Art com a model de protecció del medi ambient; Hamish Fulton; Dennis Oppenheim amb els seus projectes de neu i Robert Smithson que va elaborar el concepte de "site *sculpture*" (escultura de lloc) i va esculpir la Spiral Jetty

Landscape

És un terme que engloba la pintura de paisatges naturals com muntanyes, valls, arbres, rius, i boscos, i especialment l'art en el que el tema principal és una vista amplia amb els seus element formant una composició coherent. En moltes ocasions el punt de vista i el clima és l'element principal de la composició.

Aquest art es podria dir que va néixer a l'Antiguitat, en les més antigues pintures xineses a tinta, on es va establir la tradició dels paisatges purs.

Des de l'Antiguitat fins la Edat Contemporània hi ha hagut maneres diferents de representar els paisatges, amb les característiques del seus propis estils.

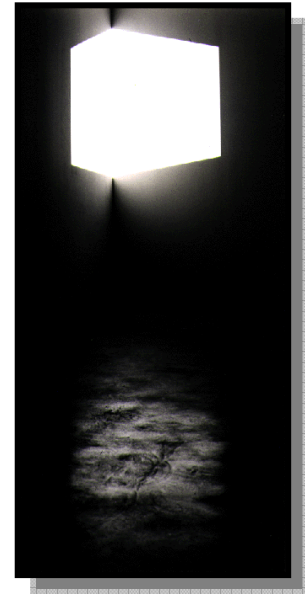
Luminism

Va parèixer a la segona meitat dels anys 50, per les avantguardes tecnològiques amb intenció de renovar, ampliar i dotar d'un significat diferent l'àrea artística.

El Luminism treballa amb llum real, es a dir, el conjunt d'activitats desenvolupades a partir d'una matèria amb base llumínica, sigui natural, projectada o ambiental.

Alguns dels principals artistes són: N. Gabo, L.Moholy-Nagy i A. Speer (en època d'entreguerres) O.Pienne, Chryssa, N. June Paik i N.Schöffer (en la postguerra). Dels artistes més propers a la nostra generació podem destacar a James Turrell amb una gran quantitat d'obres lumíniques, és considerat l'artista de la llum.

Mail Art

El Mail Art, també anomenat art postal, és va consolidar als anys seixanta als Estats Units. Està molt relacionat amb l'art sociològic i és paral·lel al "*narrative art*".

Les primeres obres apareixen amb el "Fluxus" i els neodadaïstes. Johnson va crear l'escola d'art per correu de Nova York "New York Correspondance School of Art". Els nous realistes francesos, com Yves Klein, van començar a dissenyar segells i el seu company Arman va dissenyar una col·lecció de segells de cautxú. En 1965 Ray Johnson va publicar un llibre de Dick Higgins que era un collage amb segells.

Una de les característiques més importants d'aquest art és que és lliure, no hi ha jutge, i que permet combinar l'art amb la comunicació. Però el Mail Art és una barreja d'estils que utilitzen un mateix canal per expressar-se.

Aquest art consisteix en l'intercanvi de qualsevol document o objecte que sigui possible enviar gràcies al correu com les cartes i postals, tot i que actualment amb l'aparició de les noves tecnologies, hi ha moltes altres maneres com el fax, correu electrònic, etc.

Pintura Matèrica

La Pintura Matèrica és una corrent pictòrica dins de l'informalisme europeu. La seva característica principal és ser una pintura abstracta que es realitza amb diferents tipus de matèries diferents a les tradicionals, com pot ser afegir al quadre sorra, diferents tipus de ferros, fusta, vidre i altres materials.

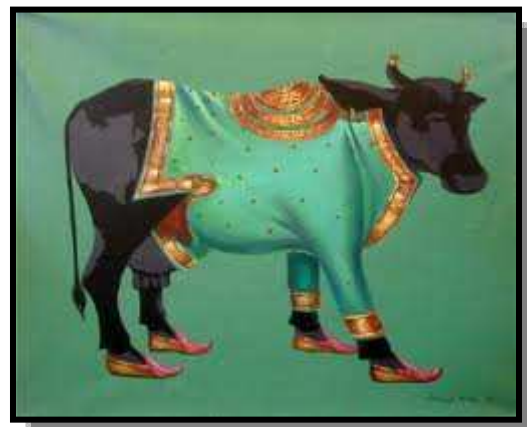
L'autor actua sobre la obra fent tallis o perforacions, deixant llocs amb matèria i llocs sense matèria.

Aquest art es va desenvolupar a finals dels anys quaranta y principis dels anys seixanta. Es considera que va néixer a França amb la obra de Fautrier y Dubuffet. A més a més de l'Art Brut de Dubuffet, es podria considerar pintura matèrica l'espacialisme de Fontana. França, Espanya i Itàlia són els països que més han donat a conèixer aquest tipus de pintura.

Antoni Tàpies és un dels autors més representatius d'aquest art, la seva obra està caracteritzada per les seves rascadures als quadres y els seus afegits de sorra.

Mec Art

El Mec Art (abreviatura de l'art mecànic), és un art que fa servir la transferència de imatges fotogràfiques al llenç o a qualsevol altre tipus de suport a través de tècniques mecàniques de reproducció.

Aquest art va aparèixer com a moviment artístic cap al 1963 a Europa. Pierre Restany va promoure aquest art per descriure quadres utilitzant fotogràficament imatges que es poguessin produir en números il·limitats.

Minimal Art

L'Art Minimal s'inicia als anys 60, posteriorment a la Segona Guerra Mundial, als Estats Units, concretament a Nova York, desenvolupant-se durant els anys 70. És considerat com una reacció contra les formes pictòriques de l'expressionisme abstracte

El Minimalisme o ABC utilitza elements mínims i bàsics, com colors purs, formes geomètriques simples (cubs, piràmides, esferes repetides en sèries amb algunes variacions), teixits naturals, llenguatge senzill, etc.

Les seves característiques són: la simplicitat, l'abstracció total, l'ordre i el perfeccionament. Els trets del Minimalisme són la utilització de metàfores, la igualtat de les parts i la repetició.

Frank Stella és el primer pintor a qui es relaciona el Minimalisme i destaca per l'amplada de les ratlles.

Obra oberta

L'aparició del concepte d'Obra Oberta sorgeix amb una contradicció entre les obres concretes i finalitzades del passat i les noves concepcions de l'art aparegudes en la segona meitat del segle XX, en l'any 1962.

Tracta d'incorporar les troballes concretes de les avantguardes, fins i tot en el que tinguin d'innovador i de ruptura amb el passat, necessita la renovació estètica. El nom d'Oberta ve donat per les diverses possibilitats d'interpretació.

J.M.W. Turner és l'autor que va aconseguir inaugurar la "*Pintura Oberta*".

Art Objectual

L'Art Objectual va aparèixer entre els anys 60 i 70, introduït per Picasso i Tallin, però va prendre força amb Marcel Duchamp.

Els artistes deixen endarrere l'ús del quadre com a mitjà per representar la societat i la persona i proposen un nou llenguatge per presentar la relació de l'art i la vida, ho aconsegueixen introduint un objecte, de qualsevol funció, representant la realitat sobre l'il·lusionisme de la pintura.

L'Art Objectual té el collage com a una modalitat, també té antecedent amb el cubisme. Unes de les manifestacions són les construccions "Merz" de Kurt Schwitters, que consisteixen en objectes aplicats a postals, quadres, relleus, etc.

El *Ready-Made* va ser inventat per M. Duchamp i també forma part de l'Art Objectual. Declara l'objecte tradicional com un objecte d'art. L'artista ho defineix com: *Objecte usual promogut a la dignitat d'objecte d'art per la simple elecció de l'artista*. Un bon exemple és l'obra *Fontaine 1917* de M. Duchamp.

Una altra modalitat és l'Objet Trouve (objecte trobat) relacionat amb el Dadaisme i el Surrealisme.

Consisteix en triar a l'atzar, però promogut pel nostre subconscient, un objecte que acostuma a estar mig destruït, treure'l del seu context i adaptar-lo en un altre context completament diferent.

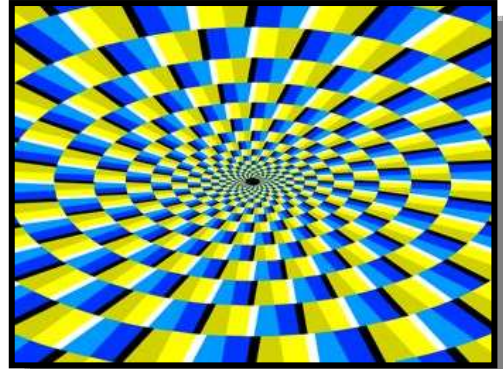
L'última modalitat és l'Assemblatge, és una extensió del collage i la representació de l'art en l'espai utilitzant objectes industrials o fragments d'aquests com fotografies. Però no sempre dona importància al significat, és limitada a l'objecte i a la seva transformació, cosa que culminarà amb l'Art Povera

Amb l'Assemblage s'aconsegueix la tridimensionalitat posant diferents *objectes no artístics* molt propers uns dels altres. La característica d'aquestes obres és que els objectes que les componen no han estat dissenyats amb fins estètics, sinó que han estat redescoberts pels artistes que els incorporen a les seves obres, de manera conjunta o individual, per aconseguir expressar un missatge o emoció.

Op Art

L'Op Art apareix als Estats Units a l'any 1958. Sorgeix d'una derivació de l'abstracció geomètrica

És una corrent artística abstracta, basada en la composició pictòrica de fenòmens òptics i sensacions de moviment en una superfície bidimensional que enganyen l'ull humà mitjançant il·lusions òptiques.

S'utilitzen estructures de repetició amb un ordre clar per aconseguir produir efectes visuals inèdits. Es tracta d'un art impersonal, tècnic.

Le obre interactuen amb l'espectador provocant una sensació de moviment virtual mitjançant efectes d'il·lusió que creen perceptives d'inestabilitat, vibració o confusió.

Performance

La Performance comença a principis del segle XX, amb les accions d'artistes dels moviments avantguardistes.

Consisteix en representar les accions d'un individu o un grup, en un lloc determinat i durant un temps concret. Ha de tenir una "acció artística" que és qualsevol situació que involucri quatre elements bàsics: temps, espai, el cos de l'artista i una relació entre aquest i el públic.

La Performance és una mostra escènica, en la qual el factor més important és la improvisació, la provocació o la manera de sorprendre a la gent que ho veu, així també com la estètica, que juguen un rol principal. En aquest art hi ha una forma de comunicació directa entre l'artista i el públic, és a dir, que sovint implica que l'artista està directament conscient i en comunicació amb el públic.

No pretén seguir la norma habitual dramàtica de crear un escenari fictici amb un guió lineal, sinó que intencionalment es busca satiritzar o transcendir la dinàmica habitual que el món real utilitza en les obres de teatre convencionals.

Aquest art també és anomenat Art d'Acció, ja que la obra és una acció que es realitza normalment per transmetre una idea, com per exemple una crítica a la societat o aspectes de la vida.

- Aquest art, és aquell en el que el treball el constitueixen les accions de un individu o grup, en un lloc determinat i en un interval de temps concret.
- La Performance o acció artística, pot ocórrer en qualsevol lloc i també es pot iniciar en qualsevol moment i pot tenir una duració variada.
- En aquest art s'involucren quatre elements: el temps, l'espai, el cos de l'artista i una relació entre aquest i el públic. La Performance s'oposa a la pintura o a l'escultura, ja que no és l'objecte sinó el subjecte l'element constitutiu de la obra artística.
- El "*sniggling*" és una forma activista i enganyosa de la Performance, és un art públic que típicament es desenvolupa d'una manera en la que els espectadors inicialment no s'adonen de que estan efectuant una performance.
- La Performance té relació amb l'acció poètica, la intermèdia, la poesia visual y d'altres expressions de l'art contemporani.

Les primeres formes de l'Art Performance van començar a l'Edat Mitjana, en les formes de poetes itinerants, com joglars, trobadors i bufons. Aquests van ser els artistes que van compondre i van interpretar les seves obres. En cas dels joglars, els seus poemes sovint eren compostos de forma espontània i carregaven una relació directa entre públic i la societat, per tant, constitueixen una forma primitiva d'Art Performance.

L'Art Performance, tal i com se'l coneixem avui dia, va sorgir a principis del segle XX, amb les accions en viu d'alguns artistes de moviments avantguardistes. Els creadors van lligats al fordisme, dadanisme, constructivisme i surrealisme. Entre els artistes que van participar, es destaca la participació de Richard Huelsenbeck y Tristan Tzara.

Pop Art

L'Art Pop va ser un moviment artístic sorgit a mitjans dels anys 1950 al Regne unit i finals dels anys 1950 als Estats Units.

Es caracteritza per l'ús de temes i tècniques basats en dibuixos com ara en anuncis publicitaris, llibres de còmics i objectes culturals "mundans». L'Art Pop és interpretat com una reacció als ideals de l'Expressionisme Abstracte.

El màxim exponent d'aquest art és l'Andy Warhol, amb les seves obres publicitàries i sortint a la fama representant la espectacular Marilyn Monroe.

Art Povera

L'art Povera (expressió italiana que significa art pobre) va aparèixer als anys seixanta a Itàlia però ràpidament es va expandir per Europa i Amèrica. Està molt lligat amb l'Art Minimalista però els separen alguns conceptes; també està molt relacionat amb el moviment hippie i underground dels anys seixanta Italians.

Es caracteritza per utilitzar materials reutilitzats o procedents de la natura, objectes considerats lletjos i grollers, però els hi dona un sentit poètic. Utilitza el moviment per transformar l'objecte i per fer-ho es basa en l'energia de la natura.

Giovanni Anselmo

Els principals artistes son Antoni Tàpies, Giovanni Anselmo, Mario Merz, Gilberto Zorio, Luciano Fabrio i Giuseppe Penone.

Process Art

L'Art en Procés es un moviment artístic on el producte final no és el principal centre de atenció. El procés en aquest art fa referència al procés de la formació de l'art, a la classificació, recopilació, associació i estampat. Aquest art és com un viatge creatiu o com un procés, més que un producte finalitzat.

Normalment els artistes utilitzen materials insubstancials y transitoris com: conills morts, vapor, greix, gel, serradures, herba, etc. El que normalment es fa amb aquests

materials és posar-los amb contacte amb les forces de la naturalesa, com pot ser la temperatura o el clima.

Es va començar a anomenar un moviment creatiu a partir dels anys seixanta. Les seves arrels provenen del dripping de Jackson Pollock, el seu treball té una gran correspondència amb el dadaisme.

El moviment de l'art en procés y el moviment de l'art ambiental estan directament relacionats.

Art Psicodèlic

L'Art Psicodèlic apareix en els anys 60 encara que després va tenir renaixements especialment en els 90 rebrès pel moviment Rave i ajudat per les noves tecnologies de la computació.

Està inspirat per l'experiència psicodèlica de les drogues com l'LSD, cànnabis, peiot o altres drogues al·lucinògenes. El psicòleg britànic Humphry Osmond diu que significa "*manifestant l'ànima*" i aquesta és la manera de projectar el món interior de la psíquic.

Però també expressa sentiments socials, polítics i espirituals revolucionaris inspirats per aquests estats psicodèlics de consciència.

Les seves característiques són: els colors brillants i contrastants, la profunditat del detall i la mutació d'objectes o patrons i algunes vegades collage.

Paula Grogan

Art Publicitari

L'Art Publicitari és una tècnica de comunicació massiva que va destinada a informar al públic a través dels medis de comunicació amb l'objectiu d'atraure la seva atenció cap a una acció de consum.

Aquest tipus d'art va tenir els seus primers orígens quan va aparèixer la civilització y el comerç. Hi havia una necessitat

de fer saber a la gent de que tenien un producte a la venta que calia que comprassin, la forma més comú era la expressió oral. La frase recopilada en un paper egipci, ha estat considerada com el primer reclam publicitari del que és té memòria. A França els taverners cridaven pel carrer els vins que tenien i utilitzaven campanes com a reclam; a Espanya utilitzaven gaites i tambors.

Les característiques principals de la publicitat són atraure l'atenció del públic i que creï un desig de tenir el que s'anuncia i per tant la necessitat de comprar-lo. Són els quatre passos bàsics per a que una campanya publicitària arribi a l'èxit.

Sociological Art

El Sociological Art és un moviment artístic que dona un enquadrament a la estètica, creat per Fred Forest, Hervé Fischer i Jean-Paul Thénot.

A partir de 1967 es van iniciar una sèrie de accions per Fred Forest amb un primer pla al moviment del Sociological Art, amb aquestes accions, que van deixar de banda la pintura, l'escultura i el dibuix, van afavorir l'ús de les tecnologies de la comunicació, així com la radio, impresos i mecanismes de premsa audiovisuals.

Aquest art va sorgir amb les protestes d'alguns països com manifestacions artístiques, que a través de vídeos es queixaven de la seva societat. A París, l'any

1972, es va denunciar la gran explotació de la economia de mercat i les maniobres polítiques.

Aquest art com característica principal té les formes de alineació utilitzades en l'art com la seva plataforma y la tecnologia y la metodologia crítica com a palanca. El Sociological Art sosté que la fosa de la funció, mètodes, eines, materials i objectius dels artistes era inevitable en un període de agitació social.

Underground

L'Underground (sota terra) va sorgir els anys seixanta a la costa de l'est de Nord Amèrica i després es va expandir per Europa. Eren artistes que van sortir de sota terra per mostra el seu art als carrers, es podien veure pintors de parets, comediògrafs, directors de cine i cantants de Rock.

És un art radical que critica el sistema polític i la forma de vida. Tractava la guerra, les lluites de les panteres negres, la fam, la pobresa i més endavant problemes socials com el racisme, l'homosexualitat i la SIDA. Pretén descriure les formes d'art que queden al marge del corrent artístic principal. És rebel i revolucionari i en alguns casos il·legal, ja que els artistes tendeixen a no seguir les normes ni la cultura dominant en el moment.

Aquest art es caracteritza principalment per la gran quantitat d'originalitat que utilitza i per experimentar amb diverses tècniques.

Dins d'aquest podem trobar altres arts com el Graffiti, Street art i Punk art.

Es va manifestar especialment en la premsa (Open City, Washigton free Press) i en el còmic (R.Crumb, G.Shelton, B.Crawford).

Utopisme Arquitectònic

Al llarg de la història han aparegut moltes formes arquitectòniques utòpiques que en aquell moment no es varen realitzar a causa de la manca de diners però que ens en queda constància gràcies a les pintures.

El moviment modern va ser des de l'inici utòpic amb projectes de ciutats futuristes com Estribos para las nubes, el Monument de la tercera internacional, la ciutat lineal de Argel, arquitectura en moviment de Nicolau Ma.Rubió Tudurí, el teatre espai dinàmic de Nicolas Schöffer o alguns treballs no realitzats de Gaudí. Per al futur hi ha alguns projectes com l'arquitectura mòbil, ciutats flotants, la ciutat que camina de Ron Herras entre molts altres.

Aquest art es caracteritza per ser una arquitectura ideal, lliure d'algunes obligacions i per desafiar les lleis de la física.

Videoart

El videoart apareix simultàniament a Estats Units i Europa a mitjans de la dècada dels anys seixanta.

Va aparèixer en un context històric marcat per la consideració de la societat i la cultura portant canvis socials importants, això comportà que nombrosos artistes es replantegessin el paper de l'art en la societat i per tant les obres que es van realitzar tenien una unió considerable entre art i vida.

Entre els primers videoartistes hi ha: Nam June Paik, en la seva exposició del 1963 va presentar tretze televisors que mostraven un desordre de batecs i ralles de matèria electrònica sense cap imatge real; i Wolf Vostell registrava collages electrònics, procedia dels artistes fluxos (moviment que es relaciona amb el videoart i que es va començar a desenvolupar a partir de 1963 i considerava que qualsevol acció de la vida diària podia ser art).

El Videoart consisteix en aquella obra que usa la tecnologia del vídeo en format electrònic o digital amb una intencionalitat artística, buscant la fusió de música, acció, espai, temps i art. La tècnica d'ús, però, ha evolucionat en les últims anys.

El Videoart té varies utilitzacions però s'ha de saber diferenciar del cine. Una de les diferències és que el Videoart no ha d'estar necessàriament compost d'actors o diàlegs i no té narrativa ni guió. Una altra diferència és que és més econòmic que la producció del cine.

TIPUS DE VIDEOART:

- Vídeo Televisat

Molts artistes van tenir l'ocasió de poder treballar per diferents cadenes de televisió que fins aleshores només s'havien utilitzat per emetre programes comercials o d'entreteniment. Aquests artistes, a part, van començar a investigar l'ús del temps i la imatge que es va desenvolupar en els anys següents per artistes com Bill Viola i Gary Hill.

Destaquen els artistes Paik als tallers de la cadena WGBH de Boston (Estats Units) i David Hall a Europa.

- Vídeo Performance

Alguns artistes realitzaven accions efímeres, art en viu. Al principi el vídeo només era un medi d'enregistrament però va començar a interactuar en l'obra. El vídeo permetia realitzar performes sense tenir en compte el lloc el temps i el públic.

Destaquen els artistes com Bruce Nauman, Klaus Rinke, Rebecca Horn, Jochen Gerz o Vito Acconci.

- Vídeo instal·lacions

Alguns artistes es van dirigir cap a la investigació i exploració de les possibilitats espacials del medi. Consisteix en la presentació d'una gravació que es presenta relacionada amb l'espai que l'envolta, vinculat a altres objectes que completen el significat. El paper de l'espectador és molt , no només perquè és el protagonista sinó també per les reaccions i emocions que li provoca.

En aquestes creacions destaca el circuit tancat que consisteix en la reproducció simultània d'un imatge gravada. Destaquen autors com Takahiko Iimura i Antoni Muntadas

- Videoart poètic

Poc a poc es va anant construint un llenguatge propi i autònom del vídeo. Consisteix en que la composició de la imatge i el temps adquireixin poètiques personals.

D'estaca l'autor Bill Viola que pretén mostrar com les cintes de vídeo poden ser un engany perquè algunes vegades creiem veure la realitat, però no és més que una interpretació d'aquesta.

Els artistes més destacats dins el videoart son: Vito Acconci, Peter Campus, Gary Hill, Joan Jonas, Bruce Nauman, Tony Oursler, Pipilotti Rist, Domingo Sarrey i Bill Viola.

3.2 REFERENTS

2.2.1 Christo i Jeanne-Claude (Performance)

Christ Javacheff és un artista nord-americà d'origen búlgar. Els seus objectes embolicats són alguns dels exemples més extrems de l'art conceptual modern. Va viure a França entre 1958 i 1964, any en què es va traslladar a Estats Units. Les primeres obres eren empaquetatges, en les quals embolicava ampolles, llaunes o caixes, amb tela o plàstic. Es va fer molt famós pels seus últims treballs que consistien a empaquetar temporalment objectes enormes o edificis sencers.

Aquests són alguns dels edificis que va embolicar: el Pont Neuf de París, el Parlament alemany a Berlín, les illes de la Badia de Biscaia a Miami, una muralla romana a Itàlia... Algunes de les seves obres es van realitzar amb paisatges com: embolicar la costa australiana, instal·lar d'una gegantina cortina al Gran Canyó del Colorado o una tanca que travessa el desert de Califòrnia.

Jeanne-Claude i Christo sempre treballaven junts, la majoria de les obres esmentades anteriorment les van realitzar tots dos. Però cal destacar dues obres que van tenir molt d'èxit, aquestes són: "*The Gates*", 7.500 portes de 4,9 metres d'alt, de les quals penjaven teles de material sintètic de color safrà, una iniciativa artística per adornar el Central Park de Manhattan. I també el projecte de cobrir el Reichstag de Berlín sota d'una tela brillant platejada el 1995, considerat l'obra mestra de la parella.

Entre els seus projectes encara no realitzats estan: la Porta d'Alcalá a Madrid i l'estàtua de Colom a Barcelona.

Aquests dos autors han estat un dels nostres referents, el curiós és que tot i que siguin autors propis de Land Art, les seves obres no ens han inspirat per a desenvolupar una creació amb aquesta modalitat, sinó que ens han inspirat per a fer la performance.

El fet d'embolicar els objectes ens ha donat l'idea de fer-ho amb persones, simbolitzant capolls que només mostren un embolcall, significant la capa on s'hi amaga una nova vida i que quan arribi al moment la podrem descobrir.

El significat de les seves obres ens donen la sensació que aquelles enormes televisions amb les que cobreixen els edificis restaurats, ponts, illes... pretenen amagar la forma d'aquests objectes durant un temps i així al destapar-les, és com si poguéssim descobrir noves coses, com si poguessin tornar a ser especials per uns instants.

3.2.2 Nils Udo (Land Art)

Nils-Udo va néixer a Lauf, Baviera, Alemanya, el 1937. És un dels artistes europeus contemporanis més representatius en la utilització de la natura com a material de l'art.

El 1972 deixa la pintura i comença a treballar directament amb la natura. Treballa amb baies, fulles, pals, el moviment de l'aigua, el creixement de les plantes... el seu art és efímer i per això es veu obligat a plasmar-lo sobre suport fotogràfic.

La naturalesa és la seva font i la seva inspiració ja que va passar la seva infància en un antic castell des del qual es dominava la Vall del Meno, estava situat al camp i envoltat de prats i boscos. Per això la seva obra evidencia un gran respecte per la natura que està expressat amb senyals que es visualitzen mitjançant petites actuacions: una filera de pètals vermells vorejant una esquadra volcànica, una garlanda de fulles de colors vius que posa de manifest la forma arrodonida d'un accident geogràfic en una roca, una illa flotant sobre l'aigua on han estat plantats 1000 narcisos, una pomera amb làmines de gel en les seves branques, nius de grans dimensions realitzats amb bambú o troncs i branques d'arbres, una línia de fulles seques que potencia la frontera entre la terra i l'aigua...

També ha utilitzat la poesia en algunes de les seves obres com: Rain Tower, Waterhouse, o Bambo Nest.

Es diu que les seves obres creen un món seductor de "*utopies possibles*", monticles de colors, els nius gegants i els dies de somni al bosc.

Nils Udo també ha estat un dels nostres referents; la seva modalitat és el Land Art i l'obra que hem realitzat agafant-ho a ell com a model també ho és. Algunes de les seves obres ens han inspirat perquè, com mostrarem posteriorment, donen la impressió que sobre una superfície inerta, per impossible que sembli, pot continuar havent-hi vida.

Hem seguit el model de Nils Udo, utilitzant tots de materials de la natura i en un entorn natural. Com a fons hem triat la terra de la platja, significat el desert; hem col·locat quatre closques de coco en fila i hem omplert cadascuna de materials que simbolitzin l'evolució del creixement de la vida.

3.2.3 Emma Hack (Body Art)

Emma Hack és una artista actual del segle XXI que s'ha dedicat i apassionat pel seu ofici. La seva carrera de 21 anys s'ha desenvolupat des dels seus inicis com a pintora de cara de nens i perruqueria qualificada, d'artista de maquillatge a una il·lustradora i artista visual del cos de fama mundial. Es dedica especialment a la modalitat de Body Art, pintant cossos de dones nues.

L'Emma Hack és una artista australiana que es dedica al Body Art. El cos és el seu llenç amb el que arriba a aconseguir un gran mimetisme entre les seves obres i el fons, però també podem trobar cridaners contrastos. Veiem que en algunes zones remarca la figura de la dona per a que es noti que hi ha la seva presència.

Aquesta artista ha anat evolucionant amb els anys, va començar en aquest món de l'art com a maquilladora de nens, més tard es va adonar que sentia passió per dibuixar o pintar els cossos de les persones, podríem dir que és una il·lustradora del cos.

Quan va començar a dedicar-se al que ella volia fer, Body Art, va començar a fer certs viatges per experimentar amb cultures diferents, on va trobar el seu lloc d'inspiració en moltes de les seves obres: la Xina.

Allà va treballar amb diferents artesans de ceràmica i porcellana qui van entrenat en certa manera a fer aquestes formes tan característiques i tan personals de la cultura xinesa, però amb un toc molt personal de l'Emma Hack.

Considerem que aquesta artista té una cosa en comú amb nosaltres: la idea que vol representar en les seves obres, la vida. Representa la vida amb diversos estampats florals on la dona té una gran importància ja que utilitza la figura de la dona en la majoria de les seves obres.

Ella, en moltes ocasions, ha dit que utilitza la dona per un toc més personal i més íntim a l'obra. Accentua els òrgans femenins per donar-li aquest toc de intimitat.

Al març de 2001, va guanyar el premi en la primera CIDESCO Mundial Professional de Congressos del Món Campionat de Body Painting a Hong Kong, moment en el que va començar a pujar a la fama i a donar a conèixer les seves imatges corporals de Body Art a tot el món.

Amb el seu ajut, l'any següent, es va dur a terme l'esdeveniment a Adelaida. Festival Cabaret.

En la seva col·lecció de 2009 "*Nadius Mandala*", Emma ha creat dissenys cridaners de fons circular en la qual els seus models es camuflen, cadascun amb un nadiu australià, aus, rèptils o mamífers. Emma ha creat un ambient, que té importància per a l'espècie, proporcionant un refugi segur en el qual es troba, i la demostració de la bellesa única de flora i fauna que és la quinta essència d'Austràlia.

En aquesta nova col·lecció, inspirada amb la tècnica de l'Art Nouveau, crea teles pintades a mà amb les papallones que posa sobre la forma humana, creant un efecte fresc i en capes múltiples.

També hem escollit a Emma Hack com a referent, perquè ens ha cridat l'atenció, la seva manera d'utilitzar la naturalesa i els cossos humans, la manera en que uneix uns fons tant colorits, reals, estrambòtics... amb un cos. El seu estil ens ha inspirat a l'hora de fer la nostra creació de Body Art i una altra obra a part, de Performance.

En la de Body Art hem intentat introduir unes cames dins de l'aigua i crear un lligam que permeti crear una nova vida a partir d'aquests dos cossos.

I en la de la Performance hem fet també una altra obra en la que hi ha el cos d'una noia camuflat amb el terra que la rodeja, representant l'instin que tenen molts éssers, tan animals com humans, i que utilitzen per a sobreviure. És a dir, el fet de camuflar-se dins d'un entorn, d'una societat, dins d'allò que ens envolta i així passar desapercibuts per poder fer la nostra vida sentir-nos més integrats, característica mol pròpia de Emma Hack, ja que en la majoria de les seves obres s'hi pot apreciar un cert camuflatge.

3.2.4 Videoart

L'obra "*Black or white*" està realitzada per John Landis i interpretada per Michael Jackson.

John Landis va nèixer a Chicago Estats Units el 1950, es dedica al món del cinema com a director, guionista, actor i productor. És conegut per les seus vídeos amb Michael Jackson (*Thriller*, *Black or White*) i per pel·lícules de comèdia i de terror.

Va començar la seva carrera quan era un adolescent treballant com a *noi dels encàrrecs* per a la cadena Fox. Després va començar a treballar en algunes pel·lícules de baix cost però gràcies a la pel·lícula "*Desmadres a la Americana*" que va tenir gran èxit, li va permetre fer pel·lícules de cost més elevat.

Michael Jackson va nèixer a Gary (Indiana) el 1959. El seu pare formava part del grup musical *The Falcons* i la seva mare també era una apassionada de la música.

Michael i els seus germans es van unir per formar un grup "*Jackson Five*", el seu pare va deixar la seva feina i es va dedicar a ser el representant del grup dels seus fills que el 1970 es van convertir en un dels grups més venuts amb èxits com el de "*I want you back*".

El 1972 Michael va gravar el seu primer disc en solitari que li va donar popularitat, després va tornar amb els seus germans per fer ressorgir el grup que es va passar a dir "*The Jackson*" i van recuperar la popularitat.

El 1979 va participar en el cine en la pel·lícula de *Mago de Oz* i va tornar com a solista i amb el tema "*Don't stop if you get enough*" amb la que va guanyar el seu primer Grammy. Amb *Thriller*, el 1982, va passar a convertir-se en un dels mites de la música. Però al llarg de la seva vida va patir acusacions d'abusos infantils; ell sempre ho va negar i al final es van solucionar.

Els 2009 Michael va decidir fer el seu retorn a l'escenari amb un conjunt de concerts anomenat "*This is it*" que es tenia que realitzar al juliol d'aquell any, però això mai va passar, ja que el 25 de juny va morir. Tot i així, la venda dels seus discos va augmentar.

Ens hem inspirat en l'obra de "*Black or White*" perquè la tècnica que s'utilitza on es veu com les cares de les persones es transformen en unes altres ens va cridar l'atenció, ja que és una bona manera de representar allò que nosaltres teníem pensat, el pas de la vida. A part també ens va influència la intenció de l'artista amb aquest vídeo i amb la cançó, que tots som iguals encara que siguem de races diferents. Una mica això

també ho valíem plasmar en el nostre treball, representar que encara que físicament no som del tot iguals, amb anys viscuts diferents, al cap hi a la fi som iguals: persones que hem estat joves i serem grans, que fem el nostre camí.

3.3 ANALISI D'OBRES

3.3.1 MODEL D'ANÀLISI

CLASSIFICACIÓ OBRES D'ART

1. IDENTIFICACIÓ

TÍTOL

AUTOR

TÈCNICA

DATA /ÈPOCA

EMPLAÇAMENT

ESTIL

ALTRES OBRES

OBRA REALITZADA PER

2. ICONICITAT (la representació de les formes, figures ...és: figurativa, realista, no realista, geomètrica, esquemàtica, abstracta, etc.)

3. TEMA (històric, religiós, al·legòric, ornamental, mitològic, social...)

4. SÍNTESI DE LA SIGNIFICACIÓ PLÀSTICA

L'OBRA EXPRESSA

DESCRIPCIÓ DEL TEMA

INTERPRETACIÓ I REFLEXIÓ ESTÈTICA

5. FUNCIÓ I FINALITAT COMUNICATIVA

* NOTA: en algunes de les obres següents no es poden analitzar alguns d'aquests punts.

3.3.1.1 Christo i Jeanne-Claude

IDENTIFICACIÓ

TÍTOL: Wrapped Coast

AUTOR: Christo & Jeanne-Claude

TÈCNICA: embolcallar, en aquest cas d'una costa

DATA /ÈPOCA: entre els anys 1968 i 1969

EMPLAÇAMENT: Little Bay es troba a 14'5 quilometres al sud-est de Sydney (Australia) a la costa del pacífic

ESTIL: Land Art

ALTRES OBRES: *"The umbrellas"*, *"Running Fence"*, *"Pont Neuf Wrapped"* o *"Wrapped Trees"*

ICONICITAT

Composició formada per múltiples línies indefinides a causa de que és una tela i per tant no té una posició fixa ja que està a l'exterior.

SINTESI DE LA SIGNIFICACIÓ PLÀSTICA

La part envoltada era de 2'4 quilometres de llargada i de 46 a 244 metres d'amplada, en total es van utilitzar 90.000 metres quadrats de tela teixida amb fibres sintètiques fabricades per a us agrícola i 56'3 quilometres de corda.

Aconseguir obtenir aquest resultat va tardar quatre setmanes amb ajuda d'escaladors professionals, estudiants d'arquitectura, artistes australians i mestres. Finalment un cop realitzada, la costa va quedar embolcallada durant deu setmanes, després se'n retirà tots el materials que van ser remoguts i reciclats deixant el lloc en el seu estat natural.

Aquesta obra pretén provocar reaccions en veure-la: un sentiment , sensacions (llibertat, grandesa, dinamisme, etc) que poden variar segons el moment, el vent, el sol, si plou, entre moltes altres causes.

FUNCIÓ I FINALITAT COMUNICATIVA

La finalitat d'aquesta obra és modificar l'entorn per tal de percebre'l amb uns altres ulls. Pots veure coses que abans no t'havies adonat , la interacció dels fenòmens naturals amb la tela que embolcalla la roca, com el vent acaricia la tela o la colpeja creant formes en moviments o el reflex del sol completament diferent a com estem acostumats a veure'l. Però a la vegada és un redescobriments del lloc, allò que abans trobaves insignificant o que mai t'hi havies fixat ara et crida l'atenció i tens la curiositat de descobrir que és allò que està amagat.

3.3.1.2 Nils Udo

IDENTIFICACIÓ

TÍTOL: Arrel escultura “*L'arbre de la fotosíntesi*”

AUTOR: Nils Udo (Lauf, Baviera, Alemanya, 1937)

TÈCNICA: Intervenció plàstica a l'entorn

DATA /ÈPOCA: 1995

ALTRES OBRES: *Rain Tower*, *Waterhouse*, i *Bambo Nest*

EMPLAÇAMENT: Parc Chapultepec, Mèxic

ICONICITAT

L'obra mostra una figurativa realista amb formes orgàniques que provenen de l'arbre, el punt central i principal de l'obra, tot i que el quadrat que hi ha en el terra trenca amb la seva geometria.

TEMA

El tema representat és la intenció d'apropar-se a la natura mostrant al mateix temps l'allunyament per part de la societat cap aquesta, per això hi ha representat aquest

vuit, Nils Udo diu que fa temps que la gent va perdre la relació amb la natura i que el fet de viure fora d'aquesta ens portarà problemes.

SÍNTESI DE LA SIGNIFICACIÓ PLÀSTICA

L'obra parteix de les arrels d'un arbre que són revelades gràcies a una excavació de la terra creant un forat quadrangular, amb això proposa fer visible allò que no es veu, és a dir, pretén mostrar aquesta separació entre la gent i la natura. El forat podria ser com una metàfora de l'obra, que representa el forat on viu la societat, allunyada de la natura i a la mateixa vegada, els problemes que ens portarà aquesta separació.

L'autor va tenir ajuda de col·laboradors per a poder fer aquesta intervenció que va durar una setmana. Després l'artista va fer la realització de les fotografies extraient una petita part de l'obra en general, les quals son obres independents; finalment el forat va tornar a ser tapat.

FUNCIÓ I FINALITAT COMUNICATIVA

Nils Udo pretén apropar la natura a la gent, per fer-los recordar que l'han oblidat, per demostrar que viure fora d'aquesta no ens beneficia de cap manera. Pretén que reflexionem sobre la relació que hi ha entre l'home i la natura i que la respectem però també pretén mostrar allò que hi ha i que no veiem, incitant-nos a redescobrir-ho.

L'obra expressa naturalitat, angouxa, inestabilitat i preocupacions.

3.3.1.3 Emma Hack

IDENTIFICACIÓ

TÍTOL: Sense títol

AUTOR: Emma Hack

TÈCNICA: Pintura corporal

DATA /ÈPOCA: 2006

ESTIL: Body Art

ALTRES OBRES: Les seves obres no tenen títols però ha fet nombroses obres de Body Art.

ICONICITAT

Tipus de pintura figurativa i no gaire realista.

TEMA

Ornamental

SINTESE DE LA SIGNIFICACIÓ PLÀSTICA

Aquesta obra transmet la idea de la unió de l'home amb la naturalesa ja que s'hi pot observar el cos d'una dona fusionat i/o camuflat en un fons on s'hi troben imatges d'animals i decoració floral.

Aquesta unió amb la natura significa una apropament cap aquesta deixant enrere la imatge de l'actualitat de la destrucció del medi.

En les obres d'aquesta autora es pot observar una gran influència de la cultura xinesa.

FUNCIÓ I FINALITAT COMUNICATIVA

La imatge d'aquesta obra transmet tranquil·litat, lleugeresa i una harmonia entre el món de la natura i el dels éssers humans.

2.3.1.4 John Landis i Michael Jackson

IDENTIFICACIÓ

TÍTOL: "*Black or white*"

AUTOR: John Landis i Michael Jackson

TÈCNICA: vídeo

DATA /ÈPOCA: 1991

ESTIL: videoart (videoclip)

ALTRES OBRES: Thriller

TEMA

El tema d'aquest vídeo representa la igualtat entre totes les persones del món, ja siguin de diferent cultura, raça o edat. Perquè tots som diferents però iguals a la vegada, perquè tots som humans; el que passa és que cada un té diferents mareres d'expressar-se i això és el que ens fa ser especials. El fet que Michael Jackson es barregi amb tot tipus de gent mostrant-se alegre i actiu, expressa l'acceptació de cultures i ens incita a fer com ell.

SÍNTESI DE LA SIGNIFICACIÓ PLÀSTICA

En aquesta obra apareix Michael Jackson cantant i ballant, envoltat de gent de diverses cultures, tribus africanes, indis americans, indus, entre diferents costums... Ell balla amb tots de la mateixa manera, que vol dir que tots ens hem de tractar igual.

Al final del vídeo hi ha una gravació de diferents persones cantant i ballant que es van transformant uns en els altres, per augmentar el significat d'acceptació.

L'obra expressa inquietud cap a la discriminació entre gent de diverses races.

FUNCIÓ I FINALITAT COMUNICATIVA

Michael Jackson amb aquesta obra pretén mostrar el seu rebuig vers les organitzacions que inciten a la violència el terrorisme i el racisme. Vol mostrar que tots som iguals siguem de la raça que siguem.

Però també vol incitar a reflexionar als espectadors per a que canviïn la seva conducta i acceptin als demés.

4. EXPERIMENTACIÓ

4.1 Body Art

En l'obra del Body Art hem volgut crear vida a partir d'una unió. Aquesta unió es forma a partir del cos d'una persona amb l'aigua d'un riu. Per aconseguir aquest efecte hem utilitzat pintures per al cos i hem simulat com si l'aigua del riu pugés pels peus de la noia donant vida a unes plantes que s'enreden per les seves cames i que d'elles neixen flors. Després l'hem col·locada en el riu i li hem tirat purpurina sobre el blau dels peus, ja que amb la brillantor que crea s'aconsegueix que aquests ja formin part del riu.

La idea principal que volem transmetre amb aquesta obra, és apropar l'home a la natura i així, amb la seva unió crear una millor vida per a tots.

4.2 Performance

Aquesta obra esta formada per un grup de persones embolcallades amb llençols blancs al mig d'un bosc en diverses posicions: agafades a un arbre, traient un braç o creant formes amb la peça de roba.

Les diverses i variades posicions dels llençols ens inciten a voler conèixer allò que s'hi amaga cobert amb el color blanc que trenca amb els tons verdosos i marrons del bosc.

L'obra representa un lloc on, gràcies a la gran quantitat de vegetació, poden néixer noves vides embolcallades, capolls de color blanc que és el símbol de puresa d'una nova vida de la qual desconeixem com serà i per tant tampoc el seu futur, però a la vegada també simbolitza un embolcall que protegeix una vida pura, l'ésser humà, que neix en la natura però que després es gira contra seu.

La posició dels capolls i dels arbres donen la sensació que nosaltres estem allà com a observadors curiosos, però que les noves vides no s'adonen de la nostra presència com si fóssim fantasmes que observem allò que passa sense formar-ne part.

La intencionalitat d'aquesta obra és representar la vida encara que pot tenir d'altres significats, per això no esperem que tothom hi vegi el mateix, al contrari, volem que provoqui curiositat, que no els passi desapercebuda i que provoqui noves idees a l'observador.

4.3 Videoart

En la modalitat de videoart hem creat una fusió d'imatges de persones de la comarca, amb diferent sexe, edat i raça. Alhora d'ajuntar aquestes imatges en el vídeo també s'ajunten aquestes petites diferències i així aconseguim un efecte d'igualtat. El fet d'ajuntar diferents fisonomies ha estat la nostra manera de donar a conèixer la idea principal d'aquest projecte, que es vasa en transformar la cara d'una persona fins arribar a la d'una altra, però sempre seguint l'ordre del temps, es a dir, de més jove a més adult. Aquesta evolució, es el pas de la vida i dins d'aquest pas i trobem en moltes persones, significat que la nostra vida es tant important com la dels demes, perquè tots formem part d'una mateixa vida i per viure-la plenament l'hem de compartir amb els que ens envolten.

4.4 Land Art

En la nostra obra de Land Art hem representat l'evolució de la vida a partir de la idea que de qualsevol lloc pot néixer vida, encara que sigui un lloc inert. Per això hem triat una platja que simula el desert, hem col·locat quatre mitges closques de coco que representen un món a través del temps; aquest pas del temps es simbolitza amb la perspectiva de llunyania i l'evolució de la vida dins de cada closca.

En el primer coco només hi trobem aigua, el principi d'una nova creació, on s'hi reflexa el sol que és com una petita esperança. En el següent, comencen a créixer partícules, terra i molsa. En tercer, ja s'ha format una capa de terra resistent sobre de l'aigua on hi comencen a créixer flors. I en el últim ja s'ha acabat de crear el nou món ple d'aigua, terra, herba, flors, arbres i vida.

I la màgia de tot això és que la vida té la capacitat d'aparèixer en qualsevol lloc i desenvolupar-se sobre aquest, en aquest cas s'aconsegueix donar-li vida a un paisatge absent d'aquesta.

4.5 Fotografia (realista)

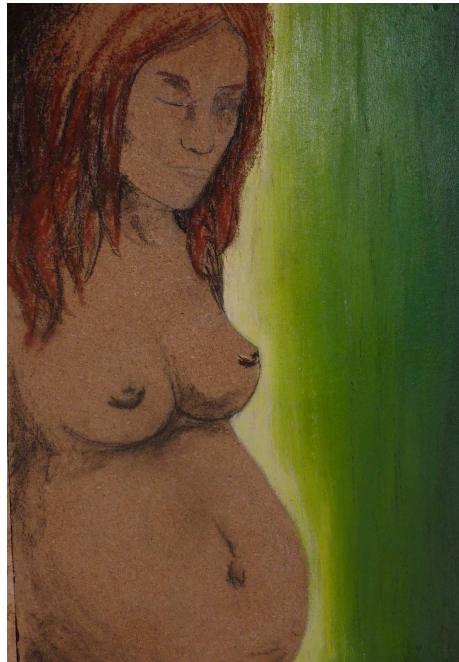
En una de les nostres obres realistes, hem escollit una fotografia que estigués repleta de colors, sensacions i sentiments, però que tots aquests representessin la vida. Hem buscat un ambient on es poguessin apreciar els canvis de la natura amb el pas del temps aprofitant que era tardor.

El punt principal de la imatge és aquesta filera de pedres que representa el camí de la vida, unes més grans, altres més petites, ja que la vida es forma per diferents moments, ja siguin aquells que ens marquen més o els més petits, que per insignificants que semblin són una pedra que ens permet continuar el nostre camí.

A cada costat d'aquest camí s'hi troben les estacions de l'any, a la banda dreta hi ha la tardor representada per el terra recobert de fulles seques que han caigut, i també esta en els colors dels arbres de l'esquerra on les fulles encara no han caigut. Al final del camí hi ha el hivern representat per un arbre sec i sense fulles. I tota la part de l'esquerra, és la primavera i l'estiu, representades per una herba verda i al fons uns arbres també verds i plens de fulles.

Aquesta col·locació del paisatge ens ha semblat com una barreja d'estacions, que signifiquen el pas del temps. Entre aquest fet de transcórrer el temps hi ha el nostre camí de la vida amb una noia que salta amb força i emoció, perquè així és com hem de viure la vida, amb força per tirar endavant i amb el cor obert per a poder gaudir de totes les emocions que se'ns presentin.

4.6 Pintura (realista)

Aquesta és l'altra obra realista, hem elegit pintar un quadre on s'hi pogués apreciar fàcilment una dona nua, signe de puresa, que estigués embarassada ja que aquest seria on es trobaria el tema de la vida.

L'obra està realitzada sobre un suport de fusta conglomerada, hem utilitzat tres tècniques diferents: l'oli, la creta i el carbonet. La dona està realitzada amb la tècnica seca, que li dóna una textura més propera al públic, provoca la sensació de poder-la tocar, l'oli del fons permet fer un difuminat que dóna profunditat i alhora li dóna llum i brillantor.

Hem elegit fer el fons de colors verds per dos motius: un per a contrastar amb el pèl-roig dels cabells de la dona, i l'altre pel motiu de que la gent relaciona el verd amb la naturalesa i a la vegada relaciona la naturalesa amb la vida. Així que hem pensat que tant pel color verd com per la panxa d'embaràs podríem transmetre més fàcilment la idea de vida, que és el nostre tema principal.

5. ENQUESTES

5.1 ENQUESTÀ ART CONCEPTUAL

SEXE FEMENÍ MASCULÍ

EDAT >10 10 a 20 20 a 30 30 a 40 40 a 50 <50

ESTUDIS ESO LLETRES

CIÈNCIES

TECNOLOGIA ESPECIALITAT _____

ARTS

FEINES FINS AL DIA D'AVUI _____

QUINA OBRA ET CRIDA MÉS L'ATENCIÓ? 1 2 3 4 5 6

QUINA T'AGRADA MÉS ? 1 2 3 4 5 6

PER ALGUNA RAÓ EN CONCRET ? _____

QUIN TEMA ET TRANSMETEN AQUESTES OBRES ?

NATURA VIDA

SENTIMENTS ALTRES _____

PAS DEL TEMPS

QUIN D'AQUESTS DOS TIPUS D'ART ET TRANSMET MILLOR LA IDEA?

ART REALSITA ART MODERN

I DINS DE L'ART CONCEPTUAL ?

1. Body Art 3. Land Art

2. Perfomance 4. Vídeo Art

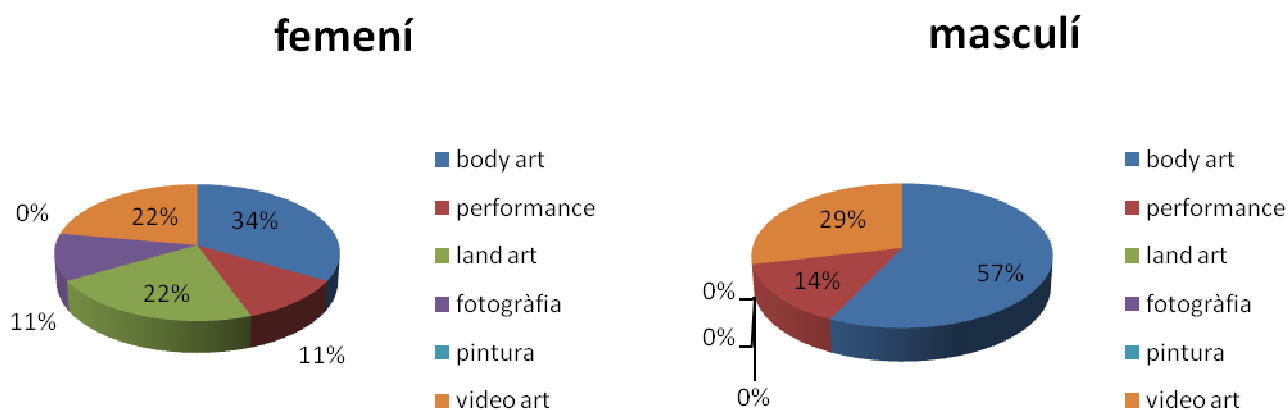
5.2 RESULTAT DE LES ENQUESTES

Després de realitzar les enquestes a la nostra població, hem fet uns gràfics per mostrar més visualment la diferència de respostes entre el gènere i edat.

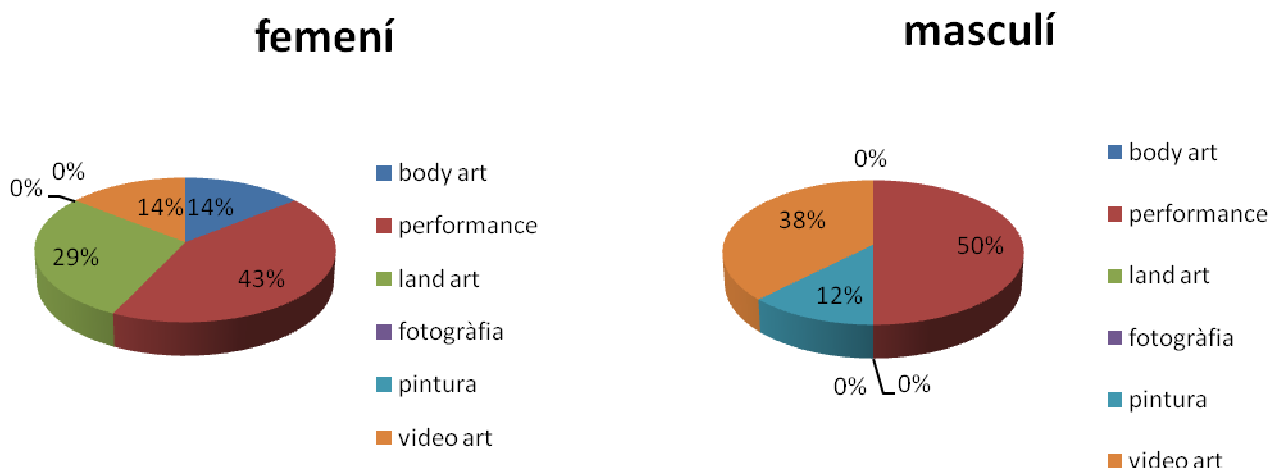
Aquí es poden observar els gràfics en forma de formatgets, distribuïts segons les preguntes que hem mostrat en el model de l'enquesta i la representació gràfica de cada grup d'edat i sexe segons la qüestió proposada.

Quina obra et crida més l'atenció?

10 a 20 anys

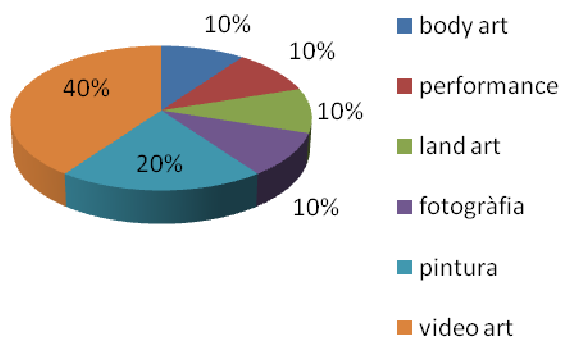
20 a 30 anys

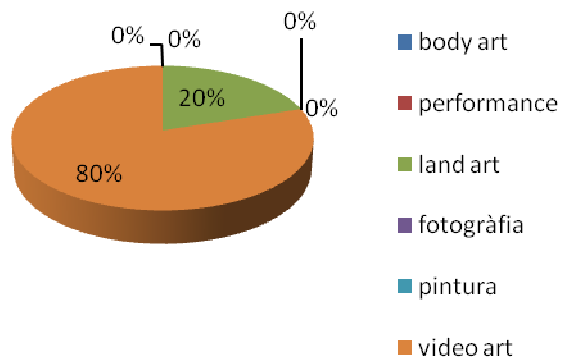

30 a 50 anys

femení

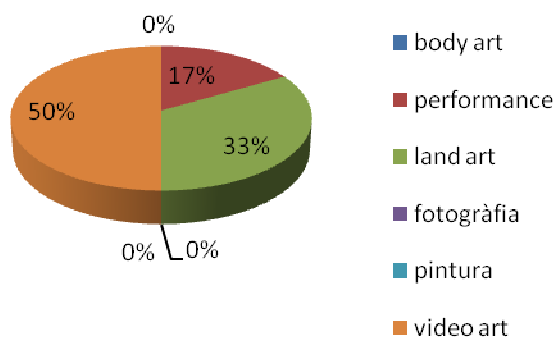

masculí

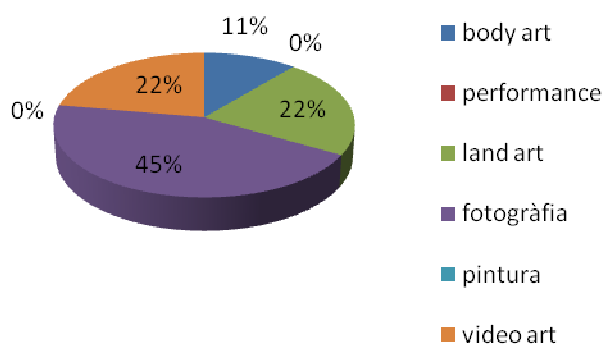

més de 50 anys

femení

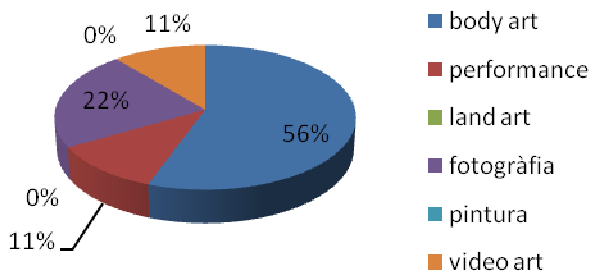
masculí

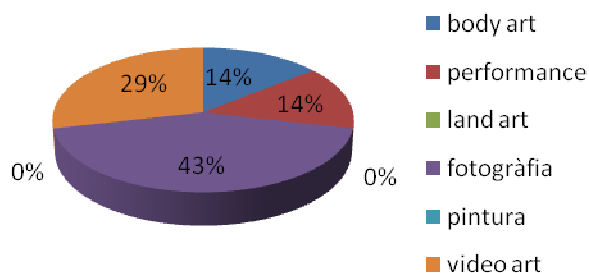
Quina obra t'agrada més?

10 a 20 anys

femení

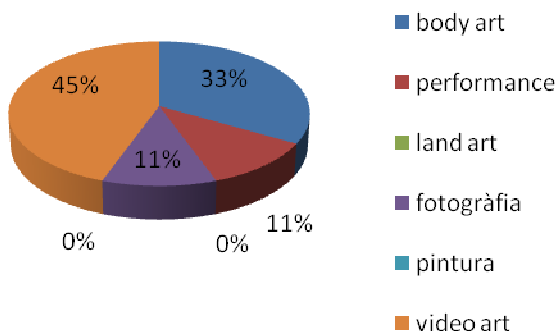
masculí

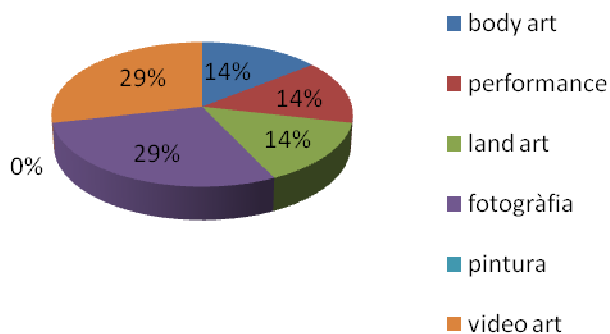

20 a 30 anys

femení

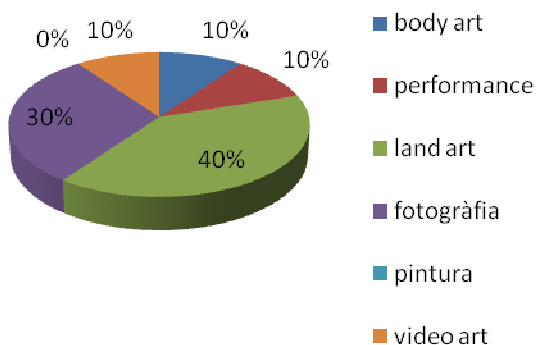

masculí

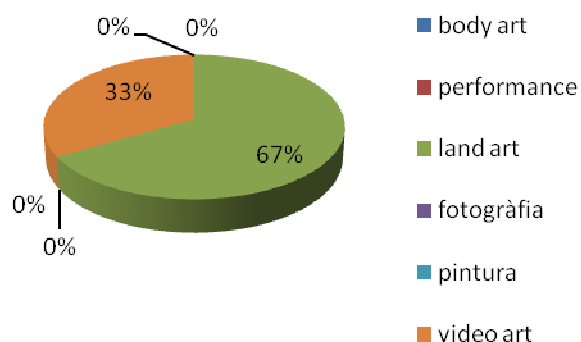

30 a 40 anys

femení

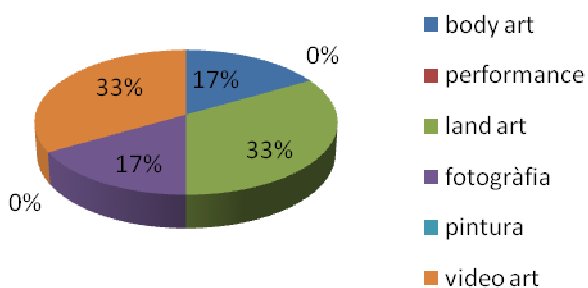

masculí

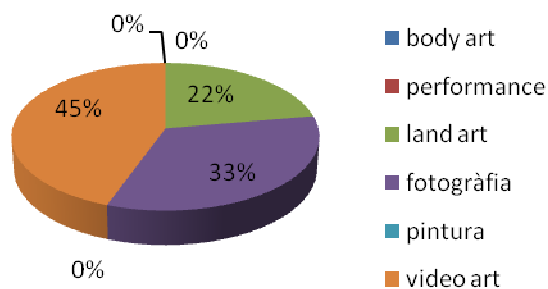

Més de 50 anys

femení

masculí

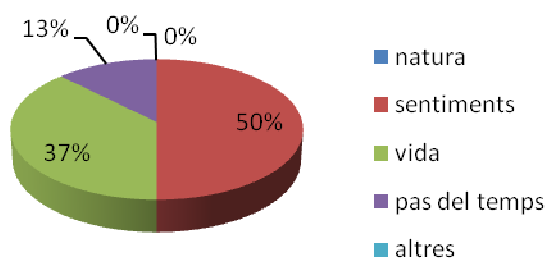

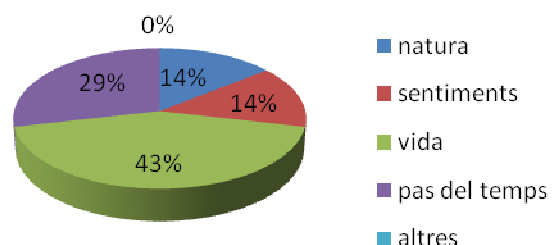
Quin tema et transmet millor aquestes obres?

10 a 20 anys

femení

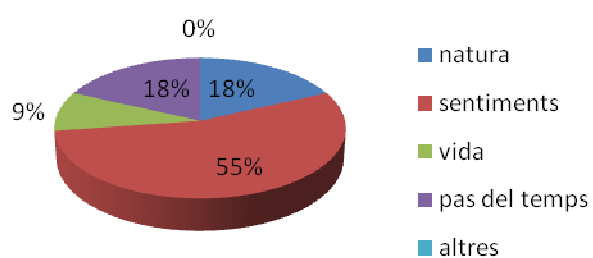

masculí

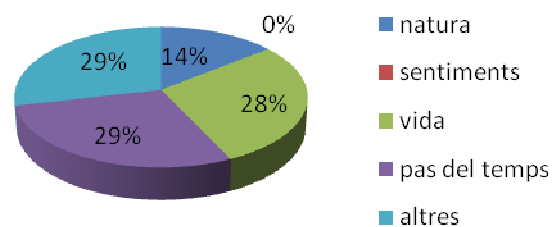

20 a 30 anys

femení

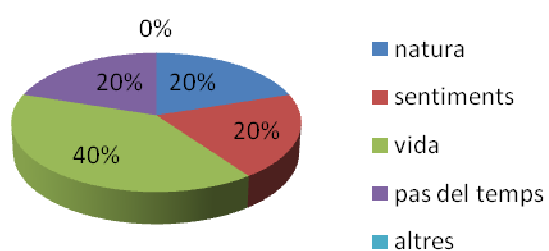

masculí

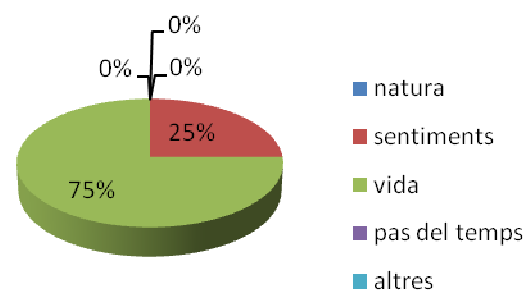

40 a 50 anys

femení

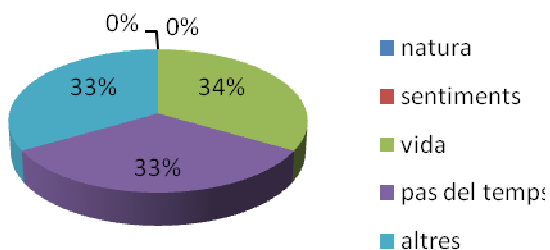
masculí

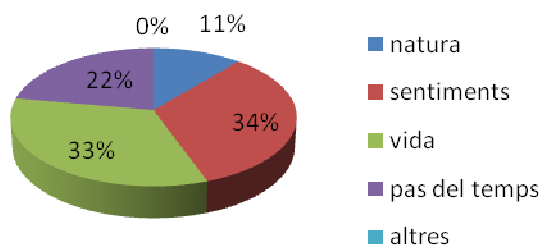

Més de 50 anys

femení

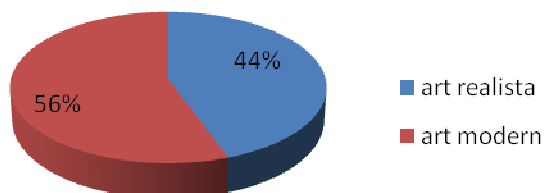
masculí

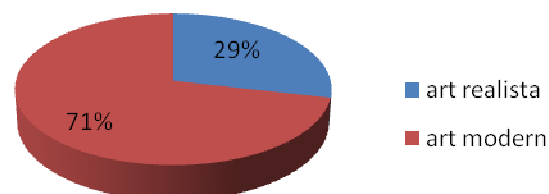
Quin d'aquest dos tipus d'art et transmet millor la idea?

10 a 20 anys

femení

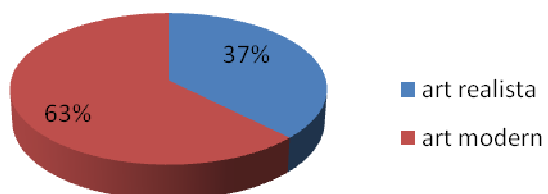

masculí

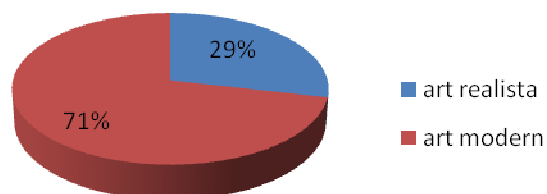

20 a 30 anys

femení

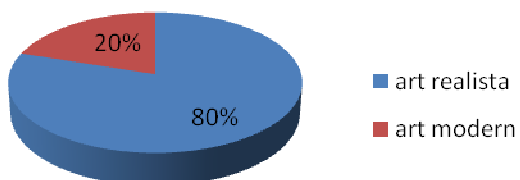
masculí

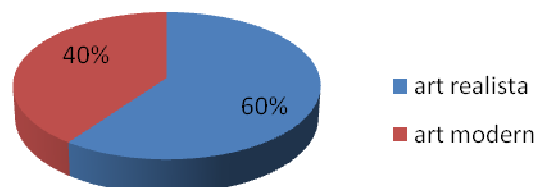

30a 40 anys

femení

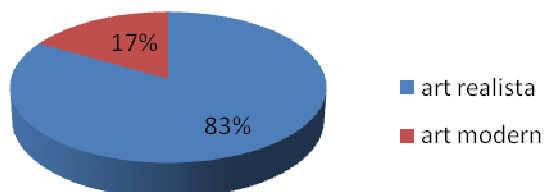

masculí

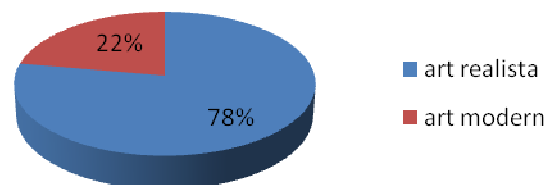

Més de 50 anys

femení

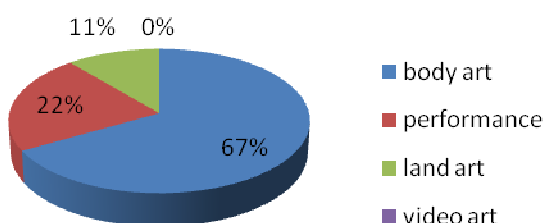
masculí

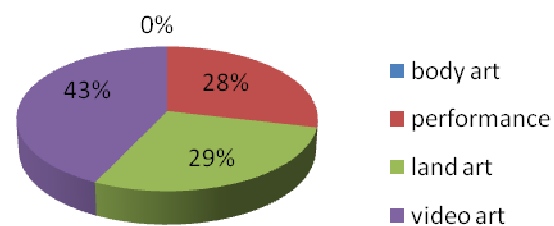
I dins de l'Art Conceptual?

10 a 20 anys

femení

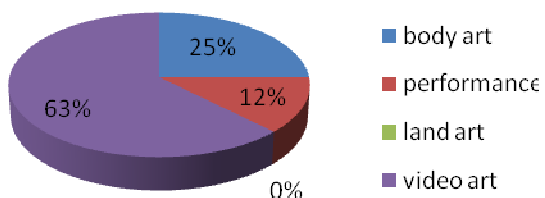
masculí

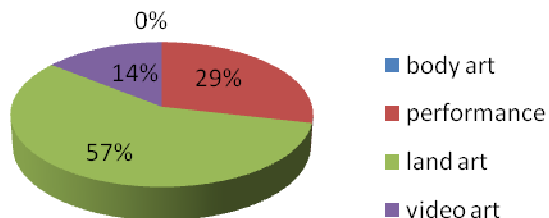

20 a 30 anys

femení

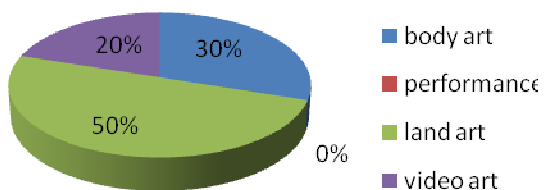

masculí

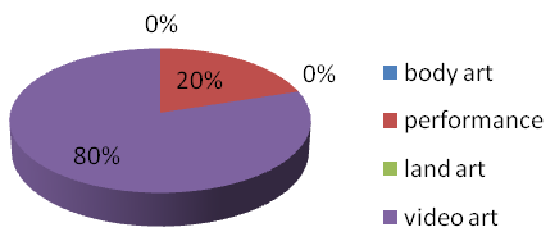

40 a 50 anys

femení

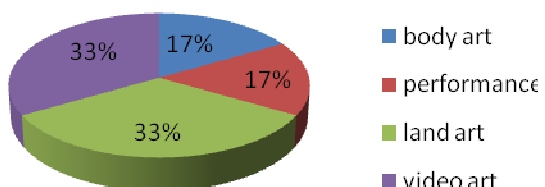

masculí

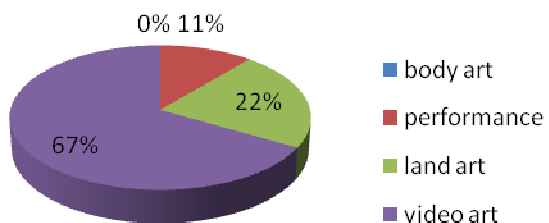

Més de 50 anys

femení

masculí

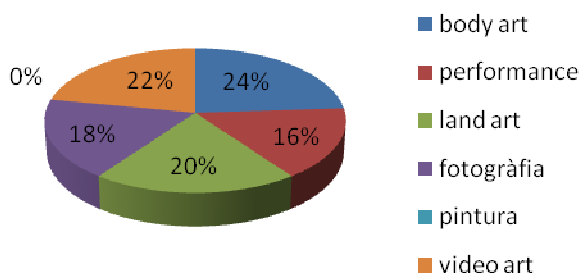

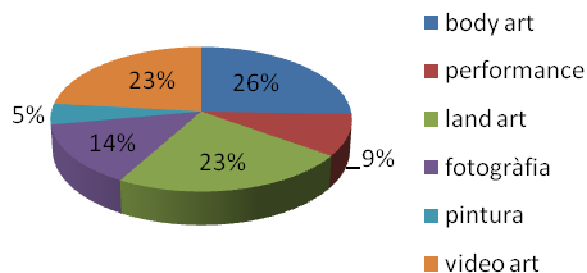
Hem agafat una mostra més gran de l'edat de 10 a 20 anys per a poder comparar si varia gaire amb la mostra ja agafada i poder fer un estudi més detallat ja que és la gent de la nostra generació.

Quina obra et crida més l'atenció?

femení

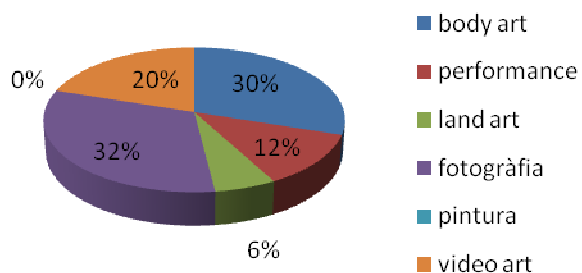

masculí

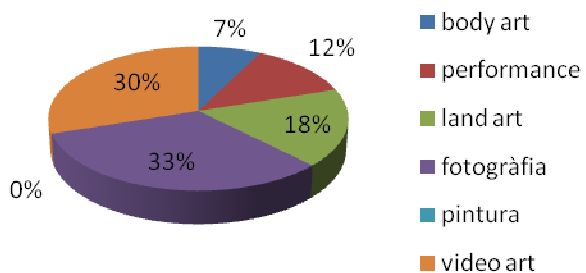

Quina obra t'agrada més?

femení

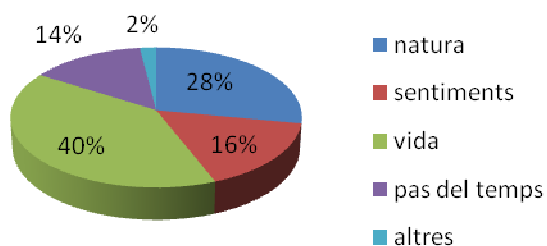
masculí

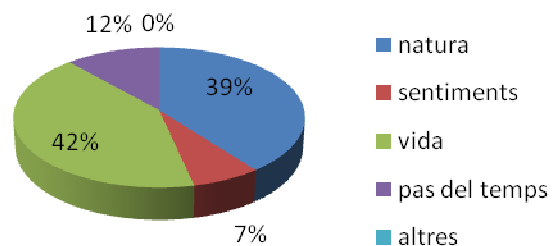

Quin tema et transmet aquestes obres?

femení

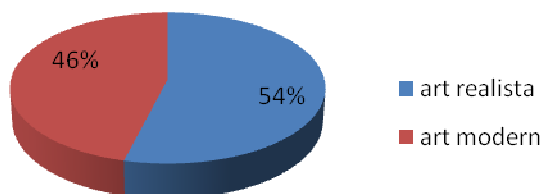

masculí

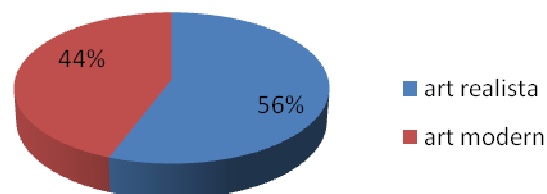

Quin tipus d'art et transmet millor la idea?

femení

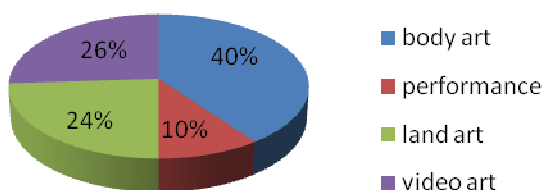

masculí

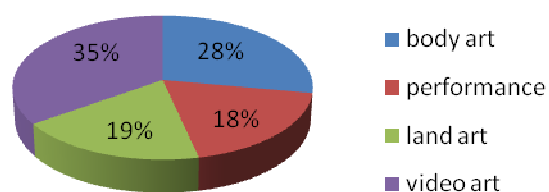

I dins de l'art Conceptual?

femení

masculí

6. INFLUÈNCIA DE L'ART CONCEPTUAL EN EL NOSTRE ENTORN

L'aparador és un espai cultural que va néixer gràcies a un grup d'artistes tant pintors, escultors com escriptors que volien posar l'art al carrer, a l'abast de tothom, sense horaris ni límits. Aquesta iniciativa va començar el desembre de 2004 i fins avui molts artistes que viuen i treballen al Pirineu hi han exposat les seves obres.

Algunes d'aquestes exposicions són de l'Art Conceptual:

Any 2005

Al febrer, Vicens Casassa va mostrar la seva obra "*Nabiners*". L'artista pretenia amb aquest treball treure a la llum un poble que considerava invisible i posar-lo davant la gent. Opina que aquests pobles diuen molt de la nostra manera de viure. Podríem dir que aquesta obra és de l'art l'Objet Trouvé ja que agafa parts d'un poble i les descontextualitza.

Al maig, Joan Canal va exposar conjuntament amb Andreu Escales "*3.054 vegades més del que voldria*". Aquesta obra estava formada per estovalles, pintades amb la impressió del cos humà i un conjunt d'instal·lacions. Els dos artistes utilitzen un suport molt inusual que trenca amb el que és tradicional, tret característic de l'Art Conceptual.

Al novembre, Bernat Manresa va exposar "*Paraules al carrer*" que consistia en un grup de fotografies amb frases escrites; les fotografies no retraten persones sinó que capten per allà on passen aquestes, juga amb la percepció visuals per fer-nos meditar i veure les coses d'una altra manera. El podem considerar conceptual perquè deixa d'utilitzar els objectes comuns que s'acostumen a fotografiar i capta els llocs que mai ens fixem com el terra, tot barrejant-lo amb poesia. Fa que allò que sembla brut i lleig es vegi des d'un altre punt de vista.

Al juny, Jordi Porter i Ramon Berga van exposar "*Kitsch*". Aquesta obra estava formada per diversos objectes situats en una forma concreta como un maniquí amb un marc de fotos i unes llums de l'arbre de Nadal o un miralls amb rotllos de paper de bany i petites estatuetes, per això podem considerar que *Kitsch* és Assamblage.

Any 2006

Al març, Meritxell Virgili va donar a conèixer "*Alteritat*" a l'aparador. Aquesta obra consistia en dibuixos de cossos deformes sobre un suport de fusta al que se li veien

les vetes. Els caps dels cossos eren personatges, objectes o animals en color. L'autora hi treballava els fenòmens culturals uniformes que caracteritzen a la civilització, fa una interpretació de la evolució de la societat des de l'individu. Ella mateixa diu: "la llei dels orígens, origen o part més petita que ens configura. En aquest cas global o supraindividu benefactor de l'alteritat".

Al octubre, Teresa Gutiérrez hi va exposar "*E la nave va*", un conjunt d'obres amb formes abstractes molt curioses fetes amb paper, fang, fusta, cordills cosits i lligats entre ells. Precisament, pels materials usats podem, dir que *E la nave va* formar part del Minimal art, l perquè aquets són primaris, bàsic i simples.

Any 2007

Al novembre, After Xart va ser una col·lectiva en honor a l'artista Xart que havia mort. Hi van participar diversos artistes com Joan Canal, Carme Iverson, Kiko de Winter, Josepa Travé, Salvador Albanell, Teresa Gutiérrez, Borja G, Andreu Campillo, Anna Riu, Andreu Escales, Dolors Balcells, Albert Galindo, Meritxell Virgili, Ramon Berga, Mireia Faus i Xato. A causa de la diversitat d'artistes, les obres també eren diferents i per tant no totes les podríem considerar conceptuals. Podem dir que hi havia Land Art (Albert Galindo) ja que una obra consistia en mostrar unes arrels descobertes d'una planta, però també hi havia Art Povera entre altres.

Al desembre, es va fer la col·lectiva Riuada que pretenia recordar els aiguats que van patir a La Seu d'Urgell, la comarca de l'alt Urgell i a Andorra al novembre de 1982. Per fer-ho van fer una acumulació que simulava tot allò que l'aigua s'havia endut com matricules, formatges, rodes, fulles, troncs, papers, botes, etc.

Any 2008

Al març, Alfons Valdés va fer la exposició *Finestres*, és la representació del món segons els seus ulls. *Finestres* és Objé Trouvé perquè descontextualitza caixes d'ampolles, però també podem dir que és Art Povera pels materials emprats.

A l'abril, Gemma Piera mostra la seva obra "*Les capces de Pandora*" amb la qual fa un estudi i anàlisi de les formes geomètriques i una reflexió de contraris: blanc-negre, buit-ple, fragmentació-unitat. L'obra consisteix en un conjunt de capces lligades

formades per elements quadrangulars blancs o negres units, lligats entre ells creant un cub.

Al setembre, Bernat Manresa exposà *Tragèdia en 10 actes* que consisteix en deu fotografies on apareixien joguines que pateixen tragèdies com un nen abandonat, una dona assassinada o un accident de trànsit. L'artista utilitza joguines perquè volia criticar la societat, ja que avui dia sembla que les notícies siguin un joc i no un fet que ens afecta a tots. Funk Art per la seva crítica satírica i a l'hora Objé Trouvé per l'ús de materials en un context diferent de l'habitual.

Any 2010

Entre el juliol i l'agost, a l'aparador va estar exposar l'obra "*Procés*" de Gerard Moliné. L'obra es pot considerar Land Art per al seva implicació en la natura. En aquest treball Gerard dóna importància a les fases, el procés d'un fenomen creatiu o natural com a obra. En aquesta exposició es podia veure des d'un quadrat de sal deformat per la llengua de les vaques fins a una fotografia d'un bosc on hi ha una gran teranyina de plàstic entre els troncs.

Al novembre, Mireia Ferran i Eva Soto mostraven "*Violència de gènere*", un treball format per un conjunt de fotografies i una instal·lació d'uns vestits blancs penjats en un espai amb humitats i gens luxós. Els vestits tenen la part superior en perfectes condicions però la inferior està tacada de pintura, que a la vegada coincideix amb la línia negra de la paret, com si representes la part que es veu i la part que queda amagada. Aquesta obra vol representar i criticar la violència de gènere.

6.1 MODEL D'ENTREVISTA

- Què entens per art?
- Quan vas començar a dedicar-te al disseny? Va ser vocacional?
- Hi havia alguna cosa que et crides l'atenció?
- Quines fonts d'inspiració tens?
- I què t'agrada més, fer-ho tu o que t'ho manin per encàrrec?
- I de tots els treballs que has fet, de quin et sents més orgullós?

- I què t'agrada més, fer-ho tu o que t'ho manin per encàrrec?
- I de tots els treballs que has fet, de quin et sents més orgullós?
- Però en concret, potser la urna biodegradable, la barretina, la bossa catalana aquestes coses més teves. Creus que la gent entén les teves obres?
- Sempre utilitzes el mateix tipus d'art o de tema, o vas variant?
- Com t'agrada treballar?
- Havies pensat algun cop arribar fins tan lluny? Pesaves que la teva obra fos tan acceptada?
- I els resultats que obtens t'agraden?
- Tens algun autor com a referent? Per alguna raó en concret?
- Coneixes altres artistes de per aquí que es dediquin també a això?
- Tens alguna obra pensada per a fer, o algun projecte?
- En la teva opinió per quina modalitat creus que es decanta la gent avui en dia?
- Sempre t'has dedicat a la natura des de la primera obra, o t'ha vingut per algun Motiu?

6.2 RESULTAT DE L'ENTREVISTA A GERARD MOLINER

Gerard Moliner va néixer l'any 1977 a Barcelona però la seva procedència era la Seu d'Urgell, lloc on van tornar quan va fer els dos anys. Va estudiar disseny industrial a l'escola Elissava a Barcelona i actualment té un negoci propi distribuït entre les dues regions. El seu equip està format per una noia arquitecte que està a la Seu i a Barcelona hi ha una noia portuguesa que ha fet disseny de producte, un noi que és dissenyador industrial, un estudiant de pràctiques i ell, que es torna entre la Seu i Barcelona.

- Què entens per art?
 - *Per a mi l'art és una actitud, una forma d'entendre la vida, la feina, la relació amb les coses, amb la gent... considero que és una disciplina bastant global.*
- Quan vas començar a dedicar-te al disseny? Va ser vocacional?
 - *Doncs no, jo faig disseny industrial però abans d'això jo havia provat altres feines*

des de carter fins a restauració; aleshores vaig estudiar uns anys de pastisseria i posteriorment vaig començar a estudiar disseny gràfic i disseny de producte.

- Hi havia alguna cosa que et crides l'atenció?
 - *Sí, sempre m'havia atret el tema de les belles arts però creia que tenia més sortida el tema de disseny.*
- Quines fonts d'inspiració tens?
 - *Sempre que faig un treball per motivació pròpia, la meva font d'inspiració és la natura. Però quan es tracta d'un encàrrec la meva llibertat d'expressió queda limitada.*
- I què t'agrada més, fer-ho tu o que t'ho manin per encàrrec?
 - *Fer-ho jo. Hi ha encàrrecs que són també molt atractius, però normalment no és tant freqüent. Els encàrrecs estan més enfocats a la comercialització d'una peça o una cosa molt concreta de necessitat per la indústria. En canvi quan treballes pel teu compte fas coses més al teu gust.*
- I de tots els treballs que has fet, de quin et sents més orgullós?
 - *Bàsicament dels treballs que he fet amb col·laboració amb artesans, més que dels de la indústria perquè amb els artesans és un tracte més humà, acabes fent-te col·lega d'ells i és el més gratificant de qualsevol dels treballs.*

Una de les obres de Land Art que he fet va ser col·locar 6.000 testos (alguns amb llavors i altres no) a la Expo, aleshores primer era tot negre i durant el temp, a mida que s'anava regant, anaven creixent les herbes fins fer la forma buscada. Va durar 11 dies més o menys. També vaig fer estampats que consistien en serigrafiar les ombres dels arbres sobre teixits; amb la tronca vaig fer la casaniu que representava com hauríem de viure si fóssim ocells.

- Però en concret, potser la urna biodegradable, la barretina, la bossa catalana aquestes coses més teves. Creus que la gent entén les teves obres?
 - *Sí, suposo que sí. La majoria de públic que compra una cosa és per que li agrada, aleshores es suposa que l'entén. També hi ha gent que és molt escèptica amb totes les coses que en diuen de disseny. Jo crec que sí que ho entenen.*
- Sempre utilitzes el mateix tipus d'art o de tema, o vas variant?

- *Ja et dic, si tinc un encàrrec molt concret em ceneixo al que em demanin i sinó sempre vaig evolucionant mica en mica i suposo que amb el temps vas tenint inquietuds diferents i cada cop t'agrada fer coses per tu mateix i no pels altres.*

▪ *Com t'agrada treballar?*

- *No hi ha un mètode concret, quan et consideres creatiu hi ha unes hores que estàs al estudi, fent més feines de gestió, telèfon, correus electrònics i tal, i la resta de hores estàs pensant o descontextualitzant coses que passen; aleshores quan tens una idea vens al estudi i l'apliques o li portes a algú que te la pugui duu a terme, però no és una metodologia concreta. De vegades vas en bicicleta i penses en alguna idea de la feina... no es que digui que el meu sistema és aquest i que sempre ho faci igual.*

A més, jo no hem considero l'autor de les meves obres, sinó que penso que les a creat la pròpia natura, jo més aviat el que faig és experimentar amb ella. Això es pot veure, per exemple, en l'obra que vaig fer col·locant una tela sota un niu de orenetes i així, segons els seus excrement,s es com si pogués observar els seus moviments, les seves migracions.

▪ *Havies pensat algun cop arribar fins tan lluny? Pesaves que la teva obra fos tan acceptada?*

- *No, penso que és la meva feina i és el que he de fer simplement, ho considero que està bé perquè és el que a la gent li agrada però no li dono molta importància al que pensi la gent, tant si li agrada com si no. Perquè també faig coses molt diferents, tant un mural de ceràmica o una pintura fins a un moble o un interiorisme, aleshores hi ha gent que li agrada una cosa i d'altra que no, per tant crec que en el fons ho faig més per mi que per la gent.*

▪ *I els resultats que obtens, t'agraden?*

- *M'agrada més en el moment en el que tinc la idea, tens molta satisfacció, després quan la veus i passa el temps, la majoria de coses les veus d'una altra manera i les canviaries.*

▪ *Tens algun autor com a referent? Per alguna raó en concret?*

- *Si, en tinc varis. Potser en el món del disseny tinc a en Jasper Morrison, al Constantine Creep, i després hi ha en Joan Brossa amb temes de la poesia visual, en Martín Azuar i com a dissenyador més local, Josep Manyà. Molt de referents i*

molt de disciplines diferents.

M'agraden per la seva mentalitat, perquè de vegades tens la sensació de compartir actituds. En el món de l'art de vegades hi ha persones que t'influeixen i que fan coses totalment diferents però en aquella època veus que pensaven similar.

- Coneixes altres artistes de per aquí que es dediquin també a això?
- *L'únic que conec són artesans, però en el tema del disseny industrial no gaires, crec que no n'hi ha. És difícil treballar en un poble i fer disseny de producte, ja que és un treball que té més sortida en les ciutats, per això la gent que s'hi dedica marxa fora dels pobles, la majoria d'aquesta gent se'n va a Barcelona o Madrid.*
- Tens alguna obra pensada per a fer, o algun projecte?
- *Un dels meus projectes previstos es començar una exposició d'objectes per l'abril en una galeria de Barcelona.*
- En la teva opinió, per quina modalitat creus que es decanta la gent avui en dia?
- *El Land Art, al igual que el Povera Art van tenir el seu moment d'embranchada en els anys 60, fa poc va haver una conferència de diferents països d'Europa de diferents artistes que es dedicaven a aquest art, però dins del que és Espanya és un art poc corrent. Avui en dia la modalitat d'art que més destaca són les noves tecnologies . Però jo prefereixo continuar aquesta tradició amb l'avantguarda, perquè hem fa sentir més prop de la natura i alhora de les meves obres.*
- Sempre t'has dedicat a la natura des de la primera obra, o t'ha vingut per algun motiu
- *Fa molts anys que creo obres amb la natura -des de petit- sense intenció de fer una obra d'art, experimentava amb la natura, per exemple deixava unes ampolles en uns arbres i amb el pas del temps hi quedaven atrapades dins del tronc. Altres obres que he fet són per exemple unes peces de sal que les vaques les han anat erosionant a mida que les llepaven i així feien com unes petites escultures; unes peces d'alabastre col·locades dins d'un riu i aquest les va erosionar; també vaig fer una escultura amb les banyes d'un cérvol.*

7. CONCLUSIONS

Després de l'elaboració d'aquest treball hem tret les següents conclusions.

Amb l'experimentació hem pogut veure que l'art conceptual és un art molt dinàmic amb el qual s'aconsegueixen resultats molt curiosos. També ens hem adonat que moltes de les activitats que fem en la nostra vida quotidiana es podrien incloure dins el concepte d'art conceptual i tenen un nom que les designa com el fet de pintar-te la cara en algun moment especial

Pel que fa als artistes no n'hi ha gaires que es dediquin professionalment a aquest tipus d'art aquí a Catalunya, però sí que hem vist que aquest influeix a molts artistes locals no gaire coneguts, amb resultats ben diferents.

Gràcies a les enquestes que hem realitzat a la població entre 10 i més de 50 anys hem observat que els estudis no intervenen en la visió que cadascú té de l'art. Així doncs, si en un principi creïem que els científics es decantarien més per l'art realista, després ens hem adonat que tothom percep l'art de maneres ben diferents. Per tant, no hi ha una relació directa entre la professió o estudis d'una persona i la visió de l'art que aquesta pugui tenir.

També hem vist que les noies es decanten més pel body art, mentre que els nois prefereixen el vídeo art o la fotografia. Pel que fa als temes, les noies trien més que els nois l'opció de sentiments. Tot i això, la majoria dels enquestats escull el tema vida. Aquest fet ens ha donat certa satisfacció perquè, contràriament al que ens esperàvem, gairebé tothom ha entès el tema que volíem transmetre.

Pel que fa a la pregunta "Quin art et transmet millor la idea?", els més joves es decanten per l'art modern, malgrat que molts alumnes de la ESO prefereixen el realista. A mesura que l'edat augmenta, però, la gent tendeix a escollir l'art realista, sobretot a partir dels 50 anys. A molts d'aquests els costa entendre perquè les obres conceptuais estan fetes d'aquesta manera, i mostren cert rebuig cap aquest art perquè creuen que fa malbé les coses. Per exemple: una senyora gran es va estranyar i ruboritzar al veure els cocos de l'obra del Land art i preguntà què fèiem trencant les olles d'aquella manera. També dos senyors grans, un d'ells de cultura àrab, en veure l'obra del body art va pensar que aquella manera de pintar-se les cames era vandalisme.

La majoria dels enquestats que trien l'art realista en aquesta mateixa pregunta elegeixen el videoart, suposem que és perquè està format per un conjunt de fotografies que associen a imatges reals.

En conclusió, podem dir que l'edat i el sexe sí que són factors importants a l'hora de triar les respostes. També podem dir que el vídeo art ha estat la principal obra que la gent ha elegit, ja sigui perquè els agrada o els crida l'atenció.

Finalment també ens hem adonat que per fer art no sempre hem de crear-lo, sinó que també el podem transmetre.

8. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

http://ca.wikipedia.org/wiki/Land_Art / Marc teòric / dia de visita 23 de setembre de 2010 / en línia

http://fun.q14.org/weird/unusual-Body_Art.htmlm / Marc teòric / dia de visita 12 de agost de 2010 / en línia

http://translate.google.es/translate?hl=ca&sl=en&u=http://en.wikipedia.org/wiki/Body_art&ei=W2kPTlrSllqC_AaF_tTxDQ&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=19&ved=0CGcQ7gEwEg&prev=/search%3Fq%3Dbody%2Bart%26hl%3Dca%26sa%3DN%26rlz%3D1R2ADFA_esAD343%26prmd%3Ddiv / Marc teòric / dia de visita 23 de setembre de 2010 / en línia

http://es.wikipedia.org/wiki/Body_art / Marc teòric / dia de visita 23 de setembre de 2010 / en línia

<http://www.fcmanrique.org/expoDetalle.php?idExposicion=7/> Marc teòric / dia de visita 07 de novembre de 2010 / en línia

<http://translate.google.es/translate?hl=es&sl=en&tl=es&u=http%3A%2F%2Fwww.emmahackartist.com%2Fartist.php> / Marc teòric / dia de visita 23 de setembre de 2010 / en línia

http://www.masdearte.com/index.php?option=com_content&view=article&id=7867&Itemid=8 / Marc teòric / dia de visita 25 d'agost de 2010 / en línia

<http://www.videoartes.com/> Marc teòric / dia de visita 15 de juliol de 2010 / en línia

<http://es.wikipedia.org/wiki/Videoarte> / Marc teòric / dia de visita 13 de octubre de 2010 / en línia

http://www.videoartes.com/videoartes/Historia_Video_Arte.html / Marc teòric / dia de visita 13 de octubre de 2010 / en línia

<http://hvideoarte.wordpress.com/> Marc teòric / dia de visita 13 de octubre de 2010 / en línia

http://es.wikipedia.org/wiki/Land_Art / Marc teòric / dia de visita 29 d'agost de 2010 / en línia

http://sepiensa.org.mx/contenidos/l_landart/1.htm / Marc teòric / dia de visita 26 d'agost de 2010 / en línia

http://www.masdearte.com/index.php?option=com_content&view=article&id=7810&Itemid=8 / Marc teòric / dia de visita 27 de novembre de 2010 / en línia

http://www.lular.info/a/arte/2010/10/Que-es-el-Land_Art.html / Marc teòric / dia de visita 07 de octubre de 2010 / en línea

http://artescontemporaneos.com/earth-art-y-Land_Art-arte-en-tierra-y-paisaje/ / Marc teòric / dia de visita 24 de desembre de 2010 / en línea

http://en.wikipedia.org/wiki/Performance_art / Marc teòric / dia de visita 1 de juliol de 2010 / en línea

<http://es.wikipedia.org/wiki/Performance> / Marc teòric / dia de visita 1 de juliol de 2010 / en línea

http://en.wikipedia.org/wiki/Body_art anglès / Marc teòric / dia de visita 9 de juliol de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Body_art espanyol / Marc teòric / dia de visita 1 de juliol de 2010 / en línea

http://www.artemza.com.ar/index.php?option=com_content&view=article&catid=24:medios&id=72:-el-BodyArt-o-arte-corporal-un-poco-de-historiaq-segunda-parte&Itemid=30 / Marc teòric / dia de visita 14 de setembre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/John_Landis / Marc teòric / dia de visita 30 de octubre de 2010 / en línea

http://www.todomusica.org/michael_jackson/ / Marc teòric / dia de visita 20 de desembre de 2010 / en línea

<http://www.youtube.com/watch?v=mqZnxvAPkL8> / Marc teòric / dia de visita 5 de desembre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Black_or_White / Marc teòric / dia de visita 5 de desembre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Arte_procesual / Marc teòric / dia de visita 6 de desembre de 2010 / en línea

http://en.wikipedia.org/wiki/Process_art / Marc teòric / dia de visita 7 de desembre de 2010 / en línea

http://en.wikipedia.org/wiki/Sociological_art / Marc teòric / dia de visita 27 de desembre de 2010 / en línea

<http://es.wikipedia.org/wiki/Publicidad/> / Marc teòric / dia de visita 13 de octubre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Pintura_mat%C3%A9rica/ / Marc teòric / dia de visita 09 de setembre de 2010 / en línea

http://en.wikipedia.org/wiki/Landscape_art/ / Marc teòric / dia de visita 29 de octubre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Mec_Art/ Marc teòric / dia de visita 09 de novembre de 2010 / en línea

<http://www.answers.com/topic/mec-art-3/> Marc teòric / dia de visita 21 de novembre de 2010 / en línea

http://es.wikipedia.org/wiki/Pintura_mat%C3%A9rica/ Marc teòric / dia de visita 10 de agost de 2010 / en línea

Llibre: “l’aparador, art al carrer” promocionat per l’ajuntament de La seu d’Urgell i el Consell comarcal de l’Alt Urgell. / Influència de l’art conceptual en el nostre entorn / dia de visita 05 de gener de 2011 /

Llibre: “diccionario de arte moderno” Editorial Fernando Torres 1979 Valencia dirigit per Vicente Aguilera Cerni. / Marc teòric / dia de visita 24 de juliol de 2010 /